

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 462/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 21 mai 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ impune agențiilor de rating de credit obligația de a respecta un anumit cod de conduită, în scopul de a reduce eventuale conflicte de interese, și de a garanta o calitate ridicată și un grad suficient de transparență ale ratingurilor de credit și ale procesului de acordare de ratinguri. Ca urmare a modificărilor introduse prin Regulamentul (UE) nr. 513/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, s-a acordat Autorității europene de supraveghere (Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, competența de a înregistra și de a supraveghea agențiile de rating de credit.

Prezentul regulament vine în completarea actualului cadru de reglementare aplicabil agențiilor de rating de credit. Au fost abordate unele dintre cele mai importante probleme, cum ar fi conflicte de interese din cauza modelului „emitentul plătește” și publicarea de informații privind instrumentele financiare structurate, iar cadrul de reglementare va trebui revizuit după ce va fi fost aplicat pentru o perioadă de timp rezonabilă pentru a se evalua dacă el soluționează pe deplin aceste probleme. Între timp, actuala criză a datoriilor suverane a pus în evidență necesitatea revizuirii cerințelor referitoare la transparență și la proceduri, precum și la calendarul publicării, în mod special pentru ratingurile suverane.

(2) Rezoluția Parlamentului European din 8 iunie 2011 referitoare la agențiile de rating de credit: perspective de viitor ⁽⁷⁾ a solicitat consolidarea reglementării cu privire la agențiile de rating de credit. În cadrul reuniunii sale informale desfășurate în zilele de 30 septembrie și 1 octombrie 2010, Consiliul Ecofin a recunoscut necesitatea de a se face eforturi suplimentare pentru a aborda o serie de probleme legate de activitățile de rating de credit, inclusiv riscul acordării unei bazării excesive pe ratingurile de credit și riscul unor conflicte de interese generate de modelul de remunerare al agențiilor de rating de credit. Consiliul European din 23 octombrie 2011 a concluzionat că sunt necesare progrese privind reducerea bazării excesive pe ratingurile de credit.

(3) La nivel internațional, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (FSB), în cadrul căruia Banca Centrală Europeană (BCE) este instituție membră, a aprobat, la 20 octombrie 2010, principiile de reducere a bazării autorităților și instituțiilor financiare pe ratingurile de credit (denumite în continuare „principiile FSB”). Principiile FSB au fost aprobate în cadrul reuniunii la nivel înalt G20 de la Seul, din noiembrie 2010. Prin urmare, este potrivit ca autoritățile sectoriale competente să evalueze practicile participanților la piață și să încurajeze participării la piață să reducă impactul acelor practici. Autoritățile sectoriale competente ar trebui să stabilească măsurile

⁽¹⁾ JO C 167, 13.6.2012, p. 2.

⁽²⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 68.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 16 ianuarie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 mai 2013.

⁽⁴⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 145, 31.5.2011, p. 30.

⁽⁶⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

⁽⁷⁾ JO C 380 E, 11.12.2012, p. 24.

de încurajare în acest sens. AEVMP, dacă este cazul în cooperare cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, ar trebui să acționeze pentru a facilita convergența practicilor de supraveghere, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și în cadrul instituit de prezentul regulament.

- (4) Agențiile de rating de credit ar trebui să avertizeze investitorii cu privire la probabilitatea de eroare a ratingurilor de credit și a perspectivelor de rating bazate pe date care reflectă performanțele anterioare publicate în registrul central creat de AEVMP.
- (5) Conform principiilor FSB, „băncile centrale ar trebui să realizeze propria evaluare a riscului de credit pentru instrumentele financiare pe care le vor accepta în cadrul operațiunilor de piață, atât ca garanții, cât și ca achiziții directe. Politicile băncilor centrale ar trebui să evite abordări automate, care ar putea conduce la modificări semnificative, abrupte și inutile ale eligibilității instrumentelor financiare și în care nivelul marjelor de ajustare ar putea exacerba efectele negative (căderile bruște)”. În plus, BCE a afirmat, în avizul său din 2 aprilie 2012, că se angajează să sprijine obiectivul comun al reducerii bazării excesive pe ratingurile de credit. În acest sens, BCE raportează în mod periodic cu privire la diversele măsuri luate de Eurosistem pentru a reduce bazarea pe ratingurile de credit. Articolul 284 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că BCE urmează să prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, precum și Consiliului European un raport anual privind activitatea Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și privind politica monetară din exercițiul precedent și din exercițiul în curs. Președintele BCE prezintă acest raport Parlamentului European, care poate organiza o dezbatere generală pe baza acestuia, și Consiliului. În continuare BCE ar putea descrie modul în care a pus în aplicare principiile FSB și mecanismele alternative de evaluare pe care le folosește.
- (6) Uniunea se străduiește să revizuiască, într-o primă etapă, dispozițiile din legislația Uniunii care determină sau au potențial să determine bazarea exclusivă și mecanică pe ratingurile de credit și, în a doua etapă, dispozițiile din legislația Uniunii care solicită sau permit utilizarea sau formularea de ratinguri de credit în scopuri de reglementare în vederea eliminării tuturor acestor dispoziții până în 2020, cu condiția identificării și punerii în aplicare a unor alternative adecvate la evaluarea de risc de credit.

- (7) Importanța pentru investitori și emitenți a perspectivelor de rating și efectele acestora asupra piețelor sunt comparabile cu importanța și efectele ratingurilor de credit. Prin urmare, toate cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009, care au scopul de a asigura că acțiunile de rating sunt precise, transparente și lipsite de conflicte de interese ar trebui să se aplice și perspectivelor de rating. În conformitate cu practica actuală de supraveghere, o serie de cerințe prevăzute de regulamentul respectiv se aplică perspectivelor de rating. Prezentul regulament ar trebui să clarifice normele și să asigure securitatea juridică introducând o definiție a perspectivelor de rating și clarificând ce dispoziții specifice se aplică acestor perspective. Definiția perspectivelor de rating ar trebui să cuprindă, de asemenea, opiniile privind direcția probabilă a unui rating de credit pe termen scurt, numite de obicei „credit watches” (avertisment privind posibila modificare a unui rating de credit).

- (8) Pe termen mediu, ar trebui analizată fezabilitatea întreprinderii unor acțiuni suplimentare în vederea eliminării referirilor la ratingurile de credit în scopuri de reglementare din reglementarea financiară și a eliminării ponderării la risc a activelor prin ratinguri de credit. Cu toate acestea, la momentul actual agențiile de rating de credit sunt actori majori pe piețele financiare. În consecință, independența și integritatea agențiilor de rating de credit și ale activităților lor de rating de credit au o importanță deosebită pentru garantarea credibilității acestora față de participanții la piață, în special investitorii și alți utilizatori ai ratingurilor de credit. Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 prevede că agențiile de rating de credit trebuie să fie înregistrate și supravegheate întrucât serviciile lor au un impact semnificativ asupra interesului public. Ratingurile de credit, spre deosebire de cercetarea pentru investiții, nu sunt simple opinii cu privire la valoarea sau prețul unui instrument financiar sau ale unei obligații financiare. Agențiile de rating de credit nu sunt doar analiști financiari sau consilieri în materie de investiții. Ratingurile de credit au valoare de reglementare pentru investitorii reglementați, cum sunt instituțiile de credit, societățile de asigurări și alți investitori instituționali. Deși în prezent continuă să fie reduse stimulentele pentru bazarea excesivă pe ratingurile de credit, acestea încă stau la baza alegerilor privind investițiile, în special din cauza asimetriilor informațiilor și în scopuri de eficiență. În acest context, agențiile de rating de credit trebuie să fie independente și trebuie percepute ca atare de participanții la piață, iar metodele utilizate de acestea pentru realizarea ratingurilor trebuie să fie transparente și trebuie percepute ca atare.

- (9) Bazarea excesivă pe ratingurile de credit ar trebui redusă și toate efectele automate care derivă din ratinguri de credit ar trebui eliminate în mod treptat. Instituțiile de credit și societățile de investiții ar trebui încurajate să instituie proceduri interne pentru a-și realiza propriile evaluări ale riscului de credit și ar trebui să încurajeze investitorii să realizeze procesul de diligență. În acest cadru, prezentul regulament prevede că instituțiile financiare nu ar trebui să se bazeze în mod exclusiv

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽²⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

sau automat pe ratinguri de credit. Prin urmare, respectivele instituții ar trebui să evite încheierea de contracte în cazurile în care se bazează în mod exclusiv sau automat pe ratinguri de credit și ar trebui să evite în contracte folosirea acestora drept singurul parametru pentru a evalua bonitatea investițiilor sau pentru a decide dacă investesc sau dacă își retrag investițiile.

- (10) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 a prevăzut deja o primă serie de măsuri care au abordat chestiunea independenței și a integrității agențiilor de rating de credit și a activităților de rating de credit ale acestora. Obiectivele de a garanta independența agențiilor de rating de credit și de a identifica, a gestiona și, în măsura posibilului, a evita orice conflicte de interese care ar putea apărea au stat deja la baza mai multor dispoziții din regulamentul menționat. Selectarea și remunerarea unei agenții de rating de credit de către entitatea căreia i se acordă un rating (modelul „emitentul plătește”) generează conflicte inerente de interese. În cadrul aceluși model, există stimulente pentru ca agențiile de rating de credit să acorde emitentului ratinguri favorabile pentru a-și asigura o relație comercială pe termen lung care să garanteze venituri sau pentru a-și crește volumul de muncă și veniturile. De asemenea, relațiile dintre acționarii agențiilor de rating de credit și entitățile cărora le acordă ratinguri pot provoca conflicte de interese care nu sunt abordate îndeajuns prin regulile existente. În consecință, ratingurile de credit acordate în cadrul modelului „emitentul plătește” pot fi percepute mai degrabă ca ratinguri de credit convenabile pentru emitent decât ca ratinguri de credit necesare investitorului. Este esențial să se consolideze condițiile de independență aplicabile agențiilor de rating de credit, în scopul de a spori gradul de credibilitate a ratingurilor de credit acordate în cadrul modelului „emitentul plătește”.
- (11) Pentru a spori concurența în cadrul unei piețe dominate de trei agenții de rating de credit, ar trebui luate măsuri pentru încurajarea utilizării unor agenții mai mici de rating de credit. În ultimul timp, emitenții sau părțile terțe legate de aceștia obișnuiesc să solicite ratinguri de credit de la două sau mai multe agenții de rating de credit și, prin urmare, atunci când se solicită două sau mai multe ratinguri de credit, emitentul sau partea terță legată de acesta ar trebui să aibă în vedere desemnarea a cel puțin unei agenții de rating de credit care nu deține mai mult de 10 % din cota totală de piață și care ar putea fi evaluată de emitent sau de partea terță legată de acesta ca fiind capabilă să realizeze ratingul pentru respectiva emisiune sau entitate.
- (12) Piața ratingurilor de credit arată că, în mod tradițional, între agențiile de rating de credit și entitățile cărora li se acordă ratinguri se stabilesc relații pe termen lung. Acest lucru creează riscul de familiaritate, întrucât agenția de rating de credit poate deveni prea atentă la nevoile

entității căreia îi acordă un rating. În aceste condiții, imparțialitatea agențiilor de rating de credit ar putea deveni, cu timpul, discutabilă. Într-adevăr, agențiile de rating de credit desemnate și plătite de o întreprindere emitentă sunt stimulate să emită ratinguri excesiv de favorabile cu privire la entitatea căreia îi acordă un rating sau la instrumentele de datorie ale acesteia pentru a menține relația comercială cu acest emitent. Emitenții beneficiază și ei de stimulente care favorizează relațiile durabile pe termen lung, cum ar fi efectul de blocare, și anume situația în care un emitent se abține de la schimbarea agenției de rating de credit deoarece acest lucru ar putea da naștere unor îndoieli ale investitorilor cu privire la bonitatea emitentului. Această problemă a fost deja identificată în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, care impunea agențiilor de rating de credit să aplice un mecanism de rotație care să asigure schimbări progresive în cadrul echipelor de analiză și al comitetelor de rating de credit, astfel încât independența analiștilor de rating și a persoanelor care aprobă ratingurile de credit să nu fie compromisă. Succesul acestor reguli a depins însă foarte mult de adoptarea, la nivelul agențiilor de rating de credit, a unei soluții interne de reglementare a conduitei acesteia, și anume independența și profesionalismul reale ale angajaților agenției de rating de credit față de interesele comerciale ale agenției de rating de credit înseși. Regulile în cauză nu au fost concepute pentru a garanta într-o măsură suficientă părților terțe că vor fi efectiv reduse sau evitate conflictele de interese ce decurg din relațiile de lungă durată. Acest lucru ar putea fi realizat prin limitarea perioadei în care o agenție de rating de credit poate furniza neîntrerupt ratinguri de credit cu privire la același emitent sau la instrumentele sale de datorie. Stabilirea unei durate maxime a relației contractuale dintre emitentul cărui i se acordă un rating sau care a emis instrumentele de datorie cărora li se acordă un rating și agenția de rating de credit trebuie să elimine stimulentele pentru acordarea de ratinguri de credit favorabile emitentului respectiv. În plus, prevederea obligației de a aplica o rotație agențiilor de rating de credit ca practică de piață normală și regulată trebuie, de asemenea, să soluționeze în mod eficace problema efectului de blocare (*lock-in*). În fine, rotația agențiilor de rating de credit ar trebui să aibă efecte pozitive asupra pieței de rating de credit, deoarece ar facilita intrarea pe piață a unor agenții noi și ar oferi agențiilor de rating de credit existente posibilitatea de a-și extinde activitatea în domenii noi.

- (13) Cu toate acestea, este important ca mecanismul de rotație să fie conceput astfel încât beneficiile unui astfel de mecanism să depășească consecințele negative pe care le-ar putea avea acesta. De exemplu, rotația frecventă ar putea duce la costuri sporite pentru emitenți și pentru agențiile de rating de credit, deoarece costurile asociate cu realizarea unui rating pentru o nouă entitate sau pentru un nou instrument financiar sunt, de regulă, mai ridicate decât costurile monitorizării unui rating de credit deja emis. De asemenea este nevoie de foarte mult timp și de resurse considerabile pentru înființarea unei entități, indiferent dacă este vorba de un jucător de nișă sau de o agenție de rating de credit care acoperă toate clasele de active. În plus, rotația continuă a agențiilor de rating de

credit ar putea avea un impact semnificativ asupra calității și continuității ratingurilor de credit. La fel de important este ca un mecanism de rotație să fie pus în aplicare cu garanții suficiente pentru a permite pieței să se adapteze treptat înainte de o eventuală îmbunătățire a mecanismului în viitor. Acest lucru s-ar putea realiza prin limitarea sferei de aplicare a mecanismului la resecuritizări, care reprezintă o sursă limitată de finanțare bancară, permițându-se totodată ca ratingurile de credit deja emise să fie monitorizate în continuare la cerere chiar și după ce rotația devine obligatorie. Astfel, ca regulă generală, rotația ar afecta numai resecuritizările noi cu active subiacente ale aceluiași inițiator. Comisia ar trebui să analizeze dacă este oportun să se mențină mecanismul de rotație restrâns sau ca el să se aplice altor clase de active și, în acest caz, să se analizeze dacă alte clase garantează un tratament diferit cu privire la, de exemplu, durata maximă a relației contractuale. În cazul în care mecanismul de rotație este instituit pentru alte clase de active, Comisia ar trebui să evalueze dacă este necesar să se introducă obligația agenției de rating de credit ca, la finalul perioadei maxime de relație contractuală, să furnizeze viitoarei agenții de rating de credit informații privind emitentul și privind instrumentele financiare cărora li s-au acordat ratinguri (dosar de pregătire).

- (14) Este adecvată introducerea rotațiilor pe piața de rating de credit pentru resecuritizări. În primul rând, aceasta este zona de pe piața europeană a securitizărilor cu o performanță mai slabă de la începutul crizei financiare și, prin urmare, pentru acest segment de piață nevoia de a aborda conflictele de interese este cea mai mare. În al doilea rând, deși riscul de credit pentru instrumentele de datorie emise, de exemplu, de corporații depinde într-un grad ridicat de capacitatea emitentului însuși de a realiza serviciul datoriei, riscul de credit pentru resecuritizări este în general unic pentru fiecare tranzacție. Prin urmare, atunci când este creată o resecuritizare, nu există un risc important de pierdere a informațiilor prin angajarea unei noi agenții de rating de credit. Cu alte cuvinte, deși în prezent există doar un număr limitat de agenții de rating de credit active pe piața de rating de credit pentru resecuritizări, această piață este în mod mai firesc deschisă concurenței, iar mecanismul de rotație ar putea fi un stimulent pentru creșterea dinamicii pe această piață. În final, piața de rating de credit pentru resecuritizări este dominată de câteva agenții de rating de credit mari, dar există și alți participanți care au dobândit experiență în acest domeniu.
- (15) Rotația regulată a agențiilor de rating de credit care acordă ratinguri de credit cu privire la resecuritizări ar trebui să introducă o mai mare diversitate în procesul de evaluare a bonității. Pluralitatea și diversitatea opiniilor, a perspectivelor și a metodologiilor aplicate de agențiile de rating de credit ar trebui să genereze ratinguri de credit mai variate și, în cele din urmă, să îmbunătățească

evaluarea bonității resecuritizărilor. Pentru ca această diversitate să aibă efectul așteptat și pentru a se evita o relație de complezență între inițiatori și agențiile de rating de credit, durata maximă de care agenția de rating de credit dispune pentru a acorda ratinguri resecuritizărilor aceluiași inițiator trebuie să fie limitată la un nivel care să garanteze evaluări periodice noi asupra bonității. Este adecvată o perioadă de patru ani, luând în considerare și necesitatea de a asigura o anumită continuitate a abordării ratingurilor de credit. În cazul în care sunt desemnate cel puțin patru agenții de rating de credit, obiectivele unui mecanism de rotație au fost deja îndeplinite, drept care cerința de rotație nu ar trebui să se aplice. Pentru a asigura o concurență reală, ar trebui să fie aplicabilă o astfel de scutire doar în cazul în care cel puțin patru dintre agențiile de rating de credit desemnate realizează ratingul pentru o anumită proporție din restul instrumentelor financiare ale inițiatorului.

- (16) Este potrivit ca mecanismul de rotație pentru resecuritizări să fie structurat în jurul inițiatorului. Resecuritizările sunt emise de entități cu scop special fără nicio capacitate semnificativă de a face serviciul datoriei. Prin urmare, structurarea rotației în jurul emitentului ar face ca mecanismul să devină inefficient. În schimb, structurarea rotației în jurul sponsorului ar însemna că scutirea s-ar aplica aproape întotdeauna.
- (17) Mecanismul de rotație ar putea reprezenta un instrument important pentru reducerea barierelor în calea intrării pe piața de rating de credit pentru resecuritizări. Cu toate acestea, ar putea fi mai dificil pentru noii participanți pe piață să își mențină o poziție stabilă pe piață deoarece le-ar fi interzis să-și păstreze relația cu clienții. Prin urmare, este potrivit să se introducă o scutire de la mecanismul de rotație pentru agențiile de rating de credit mici.
- (18) Pentru a fi eficient, mecanismul de rotație trebuie să fie aplicat într-o manieră credibilă. Cerința referitoare la rotație nu și-ar atinge obiectivele dacă agenția de rating de credit care este înlocuită ar putea să furnizeze din nou servicii de rating pentru resecuritizări pentru același inițiator într-o perioadă de timp prea scurtă. Prin urmare, este important să se prevadă o perioadă adecvată în care agenția de rating de credit înlocuită să nu poată fi desemnată să furnizeze din nou servicii de rating pentru resecuritizările aceluiași inițiator. Perioada respectivă ar trebui să fie suficient de lungă pentru a permite viitoarei agenții de rating de credit să furnizeze efectiv servicii de rating de credit, pentru a se asigura că resecuritizările sunt cu adevărat supuse unui nou control în cadrul unei abordări diferite și pentru a garanta că ratingurile de credit acordate de noua agenție de rating

de credit oferă suficientă continuitate. Totodată, pentru ca un mecanism de rotație să funcționeze corespunzător, lungimea perioadei este condiționată de oferta agențiilor de rating de credit care au competențe specializate suficiente în domeniul rescurtizărilor. Prin urmare, lungimea perioadei ar trebui să fie proporțională, ar trebui să fie în general aceeași cu durata contractului expirat al agenției de rating de credit care este înlocuită, fără a depăși însă patru ani.

- (19) Obligația unei rotații periodice a agențiilor de rating de credit este proporțională cu obiectivul urmărit. Această cerință se aplică numai agențiilor de rating de credit înregistrate care sunt reglementate și care furnizează un serviciu cu impact asupra interesului public (ratinguri de credit care pot fi folosite în scopuri de reglementare), după modelul „emitentul plătește” și pentru o clasă specifică de active (rescurtizări). Privilegiul ca propriile servicii să fie recunoscute ca având un rol important în reglementarea pieței serviciilor financiare și acela de a fi autorizat pentru a îndeplini această funcție implică necesitatea de a respecta anumite obligații pentru a garanta independența și percepția acestei independențe în toate situațiile. O agenție de rating de credit care este în imposibilitatea de a furniza servicii de rating pentru rescurtizările de la un anumit inițiator ar putea în continuare să acorde ratinguri pentru rescurtizări de la alți inițiatori, precum și să acorde ratinguri pentru alte clase de active. Într-un context de piață în care regula rotației se aplică tuturor participanților, apar oportunități de afaceri întrucât toate agențiile de rating de credit ar trebui să se rotească. Totodată, agențiile de rating de credit pot oricând să acorde ratinguri de credit nesolicitate pentru rescurtizări de la același inițiator, punându-și astfel în valoare experiența. Ratingurile de credit nesolicitate nu se limitează la modelul „emitentul plătește” și, în consecință, sunt mai puțin afectate de potențialele conflicte de interese. Pentru clienții agențiilor de rating de credit, durata maximă a relației contractuale cu o agenție de rating de credit și cerința de a angaja mai mult de o agenție de rating de credit constituie, de asemenea, o restricție privind libertatea de a desfășura o activitate comercială. Aceste restricții sunt necesare însă din motive de interes public, luând în considerare interferența modelului „emitentul plătește” cu independența necesară agențiilor de rating de credit pentru a garanta ratinguri de credit independente care să poată fi utilizate de investitori în scopuri de reglementare. În același timp, aceste restricții nu depășesc ceea ce este necesar și ar trebui să fie văzute mai degrabă ca mărind bonitatea rescurtizării față de alte părți și, în ultimă instanță, față de piață.

- (20) Independența unei agenții de rating de credit față de o entitate căreia i se acordă un rating este, de asemenea, afectată de eventuale conflicte de interese între oricare dintre propriii acționari importanți și entitatea căreia i

se acordă ratingul: acționarul unei agenții de rating de credit ar putea fi membru al consiliului de administrație sau de supraveghere al unei entități căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta. Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 abordează acest gen de situații numai în ceea ce privește conflictele de interese datorate analiștilor de rating, persoanelor care aprobă ratingurile de credit sau altor angajați ai agențiilor de rating de credit. Regulamentul respectiv nu abordează însă potențialele conflicte de interese datorate acționarilor sau membrilor agențiilor de rating de credit. Cu scopul de a ameliora percepția de independență în ceea ce privește agențiile de rating de credit în raport cu entitățile cărora li se acordă ratinguri, este necesară extinderea regulilor existente din regulamentul respectiv privind conflictele de interese datorate angajaților agențiilor de rating de credit la conflictele datorate acționarilor sau membrilor care dețin o poziție importantă în cadrul agenției de rating de credit. Agenția de rating de credit ar trebui așadar să se abțină de la publicarea de ratinguri de credit sau ar trebui să facă public faptul că ratingul respectiv ar putea fi afectat în cazul în care un acționar sau un membru care deține 10 % din drepturile de vot ale agenției respective este și membru al consiliului de administrație sau de supraveghere al entității căreia i se acordă ratingul sau a investit în entitatea căreia i se acordă ratingul, dacă investiția este de un anumit nivel. Mai mult, în cazul în care un acționar sau un membru care deține cel puțin 5 % din drepturile de vot ale agenției respective de rating de credit a investit în entitatea căreia i se acordă ratingul sau este membru al consiliului de administrație sau de supraveghere al entității căreia i se acordă ratingul, acest lucru trebuie făcut public, cel puțin în cazul în care investiția este de un anumit nivel. De asemenea, în cazul în care un acționar sau un membru este în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activității agenției de rating de credit, persoana respectivă nu ar trebui să furnizeze consultanță sau servicii de consiliere entității căreia i se acordă un rating sau unei părți terțe legate de aceasta cu privire la structura socială sau juridică, activele, pasivele sau activitățile acesteia.

- (21) Pentru a asigura aplicarea regulilor privind independența și prevenirea conflictelor de interese prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 și pentru a preveni ineficiența lor, este necesar să existe un număr suficient de mare de agenții de rating de credit care să nu aibă legătură nici cu agenția de rating de credit înlocuită în caz de rotație, nici cu agenția de rating de credit care furnizează în paralel servicii de rating de credit aceluiași emitent. Este necesar să se impună o separare strictă a agenției înlocuite de agenția de rating de credit care o înlocuiește în caz de rotație, precum și între cele două agenții de rating de credit care furnizează în paralel servicii de rating de credit aceluiași emitent. Agențiile de rating de credit în cauză nu ar trebui să fie legate între ele printr-o relație de control, și anume să facă parte din același grup de agenții de rating de credit, să fie acționari sau membri sau să poată exercita drepturi de vot în oricare dintre celelalte agenții de rating de credit

ori să poată numi membri ai consiliului de administrație sau de supraveghere ale oricăreia dintre celelalte agenții de rating de credit.

- (22) Agențiile de rating de credit ar trebui să instituie, să mențină, să aplice și să documenteze o structură de control intern eficace care să guverneze aplicarea de politici și proceduri pentru a preveni și a controla posibilele conflicte de interese și pentru a asigura independența ratingurilor de credit, a analiștilor de credit și a echipelor de rating față de acționari, de consiliile de administrație și de conducere și de activitățile de vânzare și de marketing. Ar trebui puse în aplicare proceduri standard de operare (PSO) cu privire la guvernarea corporativă, la aspectele organizaționale și la gestionarea conflictelor de interese. PSO ar trebui să fie revizuite și monitorizate periodic pentru a le evalua eficiența și dacă acestea ar trebui sau nu actualizate.
- (23) Percepția de independență în privința agențiilor de rating de credit ar fi în mod special afectată în cazul în care aceiași acționari sau membri ar investi în diferite agenții de rating de credit care nu aparțin aceluiași grup de agenții de rating de credit, cel puțin dacă o astfel de investiție atinge un anumit nivel care ar putea permite acționarilor sau membrilor respectivi să exercite o anumită influență asupra activității agenției de rating de credit. Prin urmare, pentru a asigura independența agențiilor de rating de credit (și percepția că sunt independente), este necesar să se prevadă reguli mai stricte privind relațiile dintre agențiile de rating de credit și acționarii sau membrii lor. Din acest motiv, nicio persoană nu ar trebui să dețină simultan o participație de minimum 5 % în mai mult de o agenție de rating de credit, cu excepția cazului în care agențiile de rating de credit respective aparțin aceluiași grup.
- (24) Obiectivul de a garanta un grad suficient de independență agențiilor de rating de credit presupune ca investitorii să nu dețină simultan investiții cu o valoare de minimum 5 % în mai mult de o agenție de rating de credit. Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată⁽¹⁾ prevede că persoanele care dețin controlul asupra a cel puțin 5 % din drepturile de vot ale unei societăți cotate trebuie să facă public acest lucru deoarece, printre altele, investitorii sunt interesați să cunoască modificările intervenite în structura votului din acest tip de societate. Se consideră, prin urmare, că nivelul de 5 % reprezintă o participație majoră, care poate influența structura votului în cadrul societății. Este așadar oportun să se utilizeze nivelul de 5 % în scopul restricționării investițiilor simultane în mai mult de o agenție de rating de credit. Această măsură nu poate fi considerată a fi disproporționată, având în vedere că toate agențiile de rating de credit înregistrate în Uniune sunt întreprinderi necotate și prin urmare nu intră sub incidența normelor în materie de procedură și transparență care se aplică societăților cotate din Uniune în conformitate cu Directiva 2004/109/CE. Adesea, întreprinderile necotate sunt reglementate de acorduri sau protocoale ale acționarilor, iar numărul acționarilor sau al membrilor este, de obicei, scăzut. Prin urmare, chiar și o poziție minoritară în cadrul unei agenții de rating de credit necotate ar putea permite exercitarea unei anumite influențe. Cu toate acestea, pentru a se asigura că este încă posibilă realizarea de investiții de natură pur economică în agențiile de rating de credit, această interdicție de a investi simultan în mai mult de o agenție de rating de credit nu ar trebui extinsă la investițiile care trec prin sisteme de plasament colectiv gestionate de părți terțe care sunt independente de investitor și nu se află sub influența investitorului.
- (25) Dispozițiile prezentului regulament privind conflictele de interese legate de structura acționariatului nu ar trebui să se refere doar la acționariatul direct, ci și la participațiunile indirecte, deoarece, în caz contrar, aceste norme ar putea fi ușor eludate. Agențiile de rating de credit ar trebui să depună toate eforturile pentru a cunoaște acționarii indirecti pentru a putea evita orice potențiale conflicte de interese în această privință.
- (26) Eficacitatea regulilor referitoare la independență și la prevenirea conflictelor de interese, conform cărora agențiile de rating de credit nu furnizează servicii de rating aceluiași emitent o perioadă mare de timp, ar putea fi compromisă dacă agențiile de rating de credit ar fi autorizate să devină acționari sau membri semnificativi ai altor agenții de rating de credit.
- (27) Este important să se asigure că modificările aduse metodelor de stabilire a ratingurilor nu au drept rezultat metodologii mai puțin riguroase. În acest scop, emitenții, investitorii și alte părți interesate ar trebui să aibă posibilitatea de a prezenta observații cu privire la orice modificare avută în vedere a metodelor de stabilire a ratingurilor. Acest lucru îi va ajuta să înțeleagă motivele care stau la baza noilor metodologii și pentru care se realizează schimbarea respectivă. Observațiile furnizate de emitenți și de investitori cu privire la proiectele de metodologii pot avea contribuții valoroase la definirea metodelor de stabilire a ratingurilor de către agențiile de rating de credit. De asemenea, modificările avute în vedere ar trebui aduse la cunoștința AEVMP. Deși Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 conferă AEVMP competența de a verifica faptul că metodologiile utilizate de agențiile de rating de credit sunt riguroase, sistematice, continue și sunt supuse validării bazate pe experiența anterioară,

⁽¹⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

inclusiv pe controlul a posteriori, acest proces de verificare nu ar trebui să acorde însă AEVMP nicio competență de a evalua caracterul adecvat al metodologiei propuse sau al conținutului ratingurilor de credit acordate în urma aplicării metodologiilor. Atunci când este cazul, metodologiile de rating ar trebui să țină seama de riscurile financiare care derivă din riscurile de mediu.

- (28) Din cauza complexității instrumentelor financiare structurate, agențiile de rating de credit nu au reușit să asigure întotdeauna o calitate suficient de ridicată a ratingurilor de credit acordate pentru aceste instrumente. Acest fapt a condus la o pierdere a încrederii pieței în acest tip de ratinguri de credit. Pentru a recâștiga încrederea, ar fi necesar să se solicite emitenților sau părților terțe legate de aceștia să angajeze cel puțin două agenții de rating de credit diferite care să acorde ratinguri de credit cu privire la instrumente financiare structurate, ceea ce ar putea duce la evaluări diferite și concurente. Aceasta ar putea, de asemenea, contribui la reducerea bazării excesive pe un singur rating de credit.
- (29) Propunerea de directivă privind accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții și propunerea de regulament privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, care vor înlocui Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit⁽¹⁾ și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit⁽²⁾, introduc o cerință prin care se solicită instituțiilor de credit și societăților de investiții să evalueze riscul de credit al entităților și al instrumentelor financiare în care investesc acestea și să nu se bazeze în acest sens numai pe ratinguri de credit. Această cerință ar trebui extinsă și la alți participanți pe piața financiară, reglementați de dreptul Uniunii, inclusiv la administratorii de investiții. Cu toate acestea, pentru toți participanții pe piața financiară, cerința respectivă ar trebui aplicată în mod proporțional, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea participantului în cauză. Statele membre nu ar trebui autorizate să impună sau să mențină în vigoare norme care să permită o mai mare dependență a acestor investitori de ratingurile de credit.
- (30) De asemenea, posibilitățile investitorilor de a-și forma o opinie avizată despre bonitatea instrumentelor financiare structurate ar crește dacă li s-ar furniza investitorilor informații suficiente cu privire la aceste instrumente. De exemplu, deoarece riscul pe instrumentele financiare structurate depinde în mare măsură de calitatea și performanța activelor subiacente, investitorii ar trebui să

primească mai multe informații despre activele de bază. Acest lucru ar reduce dependența investitorilor de ratingurile de credit. De asemenea, publicarea de informații relevante privind instrumentele financiare structurate este susceptibilă de a intensifica concurența dintre agențiile de rating de credit, deoarece acest fapt ar putea duce la o creștere a numărului de ratinguri de credit nesolicitate. Comisia ar trebui ca, până în ianuarie 2016, să analizeze și să elaboreze un raport referitor la oportunitatea extinderii domeniului de aplicare al acestei cerințe privind publicarea la alte produse financiare. De exemplu, există alte produse financiare, cum ar fi obligațiunile garantate și alte forme de datorii asigurate, în care riscul depinde într-o mare măsură de caracteristicile garanțiilor de bază, caz în care investitorii ar trebui să primească mai multe informații despre garanție.

- (31) Investitorii, emitenții și alte părți interesate ar trebui să aibă acces la informații actualizate referitoare la ratinguri pe un site internet central. O platformă europeană de rating ar trebui stabilită de AEVMP și ar trebui să permită investitorilor să compare cu ușurință toate ratingurile de credit existente cu privire la o anumită entitate. Este important ca pe site-ul internet al platformei europene de rating să fie publicate toate ratingurile disponibile pentru fiecare instrument pentru a permite investitorilor să țină seama de o întreagă varietate de opinii înainte de a lua propria decizie de investiții. Cu toate acestea, în scopul de a nu împiedica posibilitatea ca agențiile de rating de credit să funcționeze pe baza modelului „investitorul plătește”, astfel de ratinguri de credit nu ar trebui incluse în platforma europeană de rating. Platforma europeană de rating ar trebui să ajute agențiile de rating de credit noi și de mai mici dimensiuni să devină mai vizibile. Platforma europeană de rating ar trebui să înglobeze registrul central al AEVMP în vederea creării unei singure platforme pentru toate ratingurile de credit disponibile pentru fiecare instrument și pentru informațiile despre performanțele anterioare publicate de registrul central. Parlamentul European a susținut instituirea unei astfel de publicări a ratingurilor de credit în rezoluția sa privind agențiile de rating de credit din 8 iunie 2011.
- (32) Ratingurile de credit, fie că sunt acordate în scopuri de reglementare sau nu, au un impact semnificativ asupra deciziilor de investiții și asupra imaginii și atractivității financiare a emitenților. Prin urmare, agențiile de rating de credit au responsabilitatea importantă față de investitori și de emitenți de a garanta că respectă Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, astfel încât ratingurile lor să fie independente, obiective și de o calitate corespunzătoare. Cu toate acestea, investitorii și emitenții nu sunt întotdeauna în măsură să invoce responsabilitatea agenției de rating de credit față de ei. Poate fi deosebit de dificil să se stabilească răspunderea civilă a unei agenții de rating de credit în lipsa unei relații contractuale între o agenție de rating de credit și, de exemplu, un investitor sau un emitent căruia i s-au acordat ratinguri nesolicitate. De asemenea, emitenții se pot confrunta cu dificultăți în stabilirea răspunderii civile a agențiilor de rating de credit față de aceștia, chiar în cazul în care emitenții au

(¹) JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

(²) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

o relație contractuală cu agenția de rating de credit: de exemplu, reducerea unui rating al creditului, decisă pe baza unei încălcări a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009, comisă în mod intenționat sau prin neglijență gravă, poate avea un impact negativ asupra reputației și a costurilor de finanțare ale unui emitent, cauzând, prin urmare, o daună respectivului emitent, chiar dacă aceasta nu este acoperită de răspunderea contractuală. Prin urmare, este important să se prevadă un drept adecvat de a exercita căi de recurs pentru investitorii care s-au bazat în mod rezonabil pe un rating de credit acordat cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1060/2009, precum și pentru emitenții care suportă daune din cauza unui rating de credit emis cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1060/2009. Investitorul și emitentul ar trebui să poată ține responsabilă agenția de rating de credit pentru orice daune cauzate în urma unei încălcări a regulamentului respectiv care a avut un impact asupra ratingului final. Investitorii sau emitenții care au o relație contractuală cu o agenție de rating de credit pot alege să își întemeieze plângerea împotriva acelei agenții de rating de credit pe încălcarea contractului, dar posibilitatea de a solicita daune-interese pentru încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 ar trebui să fie disponibilă pentru toți investitorii și emitenții, indiferent dacă între părți există sau nu o relație contractuală.

- (33) Ar trebui să fie posibil ca agențiile de rating de credit să fie ținute răspunzătoare numai în cazul în care încalcă în mod intenționat sau prin neglijență gravă oricare dintre obligațiile ce le sunt impuse prin Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Acest criteriu al culpabilității este adecvat deoarece activitatea de rating de credit implică un anumit grad de evaluare a unor factori economici complecși, aplicarea unor metodologii diferite putând conduce la obținerea unor rezultate diferite, dintre care niciunul nu poate fi considerat ca incorect. De asemenea, este potrivit ca agențiile de rating de credit să fie expuse posibilității de a fi ținute răspunzătoare în mod nelimitat numai în cazul în care încalcă Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 în mod intenționat sau prin neglijență gravă.
- (34) Investitorul sau emitentul care solicită daune-interese pentru încălcarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 ar trebui să prezinte informații precise și detaliate care să arate că agenția de rating de credit a comis respectiva încălcare a regulamentului respectiv. Această situație ar trebui evaluată de către instanța competentă, ținând seama de faptul că investitorul sau emitentul poate să nu aibă acces la informații care țin exclusiv de sfera agenției de rating de credit.
- (35) În ceea ce privește aspectele care se referă la răspunderea civilă a unei agenții de rating de credit și care nu sunt reglementate sau definite de prezentul regulament, inclusiv cauzalitatea și conceptul de neglijență gravă, acestea ar trebui reglementate de dreptul național aplicabil în conformitate cu dispozițiile pertinente de

drept internațional privat. În special, statele membre ar trebui să fie în măsură să mențină regimuri naționale de răspundere civilă care sunt mai favorabile investitorilor sau emitenților sau care nu se bazează pe încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1060/2009. Instanța competentă să decidă cu privire la o acțiune în răspundere civilă inițiată de un investitor sau de un emitent ar trebui stabilită prin dispozițiile pertinente de drept internațional privat.

- (36) Faptul că investitorii instituționali, inclusiv administratorii de investiții, sunt obligați să realizeze propria evaluare a bonității activelor nu trebuie să împiedice instanțele să constate că o încălcare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 de către o agenție de rating de credit a cauzat unui investitor prejudicii pentru care este răspunzătoare agenția de rating de credit respectivă. Prezentul regulament va îmbunătăți posibilitățile investitorilor de a efectua o analiză de risc proprie, însă aceștia vor continua să aibă un acces mai limitat la informații decât agențiile de rating de credit înseși. Totodată, în special investitorii mai mici pot să nu dispună de capacitatea de a evalua un rating de credit furnizat de o agenție de rating de credit în mod critic.
- (37) Statele membre și AEVMP ar trebui să se asigure că orice penalități impuse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 sunt făcute publice numai în cazul în care această publicare ar fi proporțională.
- (38) Pentru a reduce și mai mult conflictele de interese și a favoriza concurența loială pe piața ratingurilor de credit, este important să se asigure că comisioanele percepute de agențiile de rating de credit clienților nu au caracter discriminatoriu. Diferențele dintre comisioanele percepute pentru același tip de serviciu ar trebui să fie justificabile doar printr-o diferență între costurile reale pentru furnizarea acestui serviciu unor clienți diferiți. De asemenea, comisioanele percepute unui anumit emitent pentru serviciile de rating de credit nu ar trebui să depindă de rezultatele sau efectele activității efectuate sau de furnizarea de servicii conexe (auxiliare). În plus, în scopul de a permite supravegherea eficace a respectării regulilor respective, agențiile de rating de credit ar trebui să aducă la cunoștința AEVMP comisioanele primite de la fiecare dintre clienții lor și politica lor de prețuri generală.
- (39) Pentru a contribui la publicarea de ratinguri suverane actualizate și credibile și a înlesni înțelegerea de către utilizatori, este important ca ratingurile respective să fie revizuite în mod regulat. Este, de asemenea, importantă creșterea gradului de transparență cu privire la activitatea de cercetare desfășurată, la personalul alocat pentru elaborarea ratingurilor suverane și la ipotezele care stau la baza ratingurilor de credit realizate de agențiile de rating de credit cu privire la datoria suverană.

- (40) Este esențial ca investitorii să dispună de informații adecvate pentru a evalua solvabilitatea statelor membre. În cadrul acțiunilor sale de supraveghere a politicilor economice și bugetare ale statelor membre, Comisia culege și prelucrează date privind situația și performanța economică, financiară și bugetară a tuturor statelor membre, date publicate în mare parte de către Comisie și care, prin urmare, pot fi folosite de investitori pentru a evalua bonitatea potențială a statelor membre. Atunci când este cazul și când acest lucru este posibil și sub rezerva normelor de confidențialitate aplicabile în cadrul supravegherii politicilor economice și bugetare ale statelor membre, Comisia ar trebui să completeze rapoartele existente privind performanța economică a statelor membre cu posibili factori și indicatori suplimentari, care ar putea ajuta investitorii să evalueze bonitatea statelor membre. Acești factori ar trebui publicați, deoarece completează publicațiile existente și alte informații făcute publice, pentru a pune la dispoziția investitorilor date suplimentare, pentru a-i ajuta să evalueze bonitatea entităților suverane și informațiile privind datoriile. Având în vedere cele de mai sus, Comisia ar trebui să analizeze posibilitatea realizării unei evaluări a solvabilității europene, pentru a permite investitorilor să efectueze o evaluare imparțială și obiectivă a solvabilității statelor membre, ținând seama de dezvoltarea economică și socială specifică. Comisia ar trebui să prezinte, după caz, propuneri legislative adecvate.
- (41) Regulile actuale prevăd că ratingurile de credit urmează să fie anunțate entității căreia i se acordă ratingul cu 12 ore înainte de publicarea lor. Pentru a evita ca notificarea să se facă în afara orelor de lucru și pentru a lăsa entității căreia i se acordă ratingul suficient timp să verifice corectitudinea datelor care stau la baza ratingului de credit, entitatea căreia i se acordă ratingul de credit ar trebui să fie anunțată cu o zi lucrătoare întreață înainte de publicarea ratingului sau a perspectivei de rating. Lista persoanelor care pot primi notificarea ar trebui limitată și identificată clar de entitatea căreia i se acordă ratingul.
- (42) Având în vedere particularitățile ratingurilor suverane și cu scopul de a reduce riscul de volatilitate, este necesar și potrivit să se solicite agențiilor de rating de credit să publice ratingurile respective numai după încheierea activității la locurile de tranzacționare stabilite în Uniune și cu cel puțin o oră înainte de deschiderea acestora. În același mod, este de asemenea potrivit și proporțional ca la sfârșitul lunii decembrie agențiile de rating de credit să publice un calendar pentru următoarele 12 luni, în care să se stabilească datele pentru publicarea ratingurilor suverane și a ratingurilor corespunzătoare, precum și a datelor pentru publicarea perspectivelor de rating conexe, după caz. Aceste date ar trebui stabilite într-o zi de vineri. Numai pentru ratingurile suverane nesolicitate, numărul de date de publicare din calendar ar trebui limitat între două și trei. Atunci când acest lucru este necesar pentru a-și putea respecta obligațiile legale,
- agențiile de rating de credit ar trebui să poată să devieze de la calendarul anunțat explicând totodată în detaliu motivele pentru o astfel de deviere. Cu toate acestea, devierea nu poate deveni o rutină.
- (43) În funcție de evoluția pieței, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în care să analizeze dacă este oportun să se sprijine înființarea unei agenții europene publice de rating de credit menite să evalueze solvabilitatea datoriei suverane a statelor membre și modalitățile de a oferi acest sprijin și/sau înființarea unei fundații europene de rating de credit pentru realizarea tuturor celorlalte tipuri de rating de credit. Comisia ar trebui să prezinte, după caz, propuneri legislative adecvate.
- (44) Având în vedere particularitățile ratingurilor suverane și pentru a evita riscul de contagiune în Uniune, ar trebui interzise declarațiile prin care este anunțată revizuirea unui anumit grup de țări dacă nu sunt însoțite de raporturi de țară individuale. În plus, pentru a crește valabilitatea și accesibilitatea surselor de informare folosite de agențiile de rating de credit pentru comunicatele publice legate de potențiale schimbări ale ratingurilor suverane, altele decât ratinguri de credit, perspective de rating și comunicatele de presă aferente, respectivele comunicate ar trebui să se bazeze întotdeauna pe informații care provin din sfera entității căreia i se acordă ratingul și care sunt făcute publice cu acordul acesteia, cu excepția situației în care informațiile respective sunt disponibile din surse general accesibile. În cazul în care cadrul juridic aplicabil entității căreia i se acordă ratingul interzice ca respectivele informații să fie făcute publice de către entitate, la fel cum se întâmplă în cazul informațiilor confidențiale, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 1 din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽¹⁾, entitatea căreia i se acordă ratingul nu trebuie să își dea acordul.
- (45) Din motive de transparență, atunci când își publică ratingurile suverane, agențiile de rating de credit ar trebui să explice, în cadrul comunicatelor de presă sau al rapoartelor prezentate, factorii-cheie care stau la baza respectivelor ratinguri suverane. Cu toate acestea, transparența ratingurilor nu ar trebui să fie concludentă pentru direcția politicilor naționale (economice, de muncă și altele). Prin urmare, deși respectivele politici pot servi drept factor pentru evaluarea de către agenția de rating de credit a solvabilității entității suverane sau a instrumentelor financiare ale acesteia și pot fi folosite

(1) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

pentru a explica principalele motive ale unui rating suveran, nu ar trebui să fie permis ca agențiile de rating de credit să prezinte cerințe sau recomandări directe sau explicite entităților suverane cu privire la aceste politici. Agențiile de rating de credit nu ar trebui să ofere niciun fel de recomandări directe sau explicite privind politicile entităților suverane.

- (46) Standardele tehnice în sectorul serviciilor financiare ar trebui să asigure o protecție corespunzătoare a depozitorilor, a investitorilor și a consumatorilor din întreaga Uniune. Este eficient și oportun să se încadreze AEVMP, ca organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică alegeri strategice și de a le înainta Comisiei.
- (47) Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de AEVMP referitoare la conținutul, frecvența și prezentarea informațiilor ce urmează a fi furnizate de emitenți cu privire la instrumentele financiare structurate, prezentarea informațiilor, inclusiv structura, formatul, metoda și termenii de raportare pe care agențiile de rating de credit ar trebui să le aducă la cunoștința AEVMP în legătură cu platforma europeană de rating, precum și la conținutul și formatul rapoartelor periodice privind comisiunile percepute de agențiile de rating de credit în scopul asigurării unei supravegheri continue de către AEVMP. Comisia ar trebui să adopte standardele respective prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE și cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (48) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 permite folosirea ratingurilor de credit acordate în țări terțe în scopuri de reglementare dacă acestea sunt acordate de agenții de rating de credit certificate în conformitate cu regulamentul respectiv sau sunt avizate de agenții de rating de credit stabilite în Uniune în conformitate cu regulamentul respectiv. Pentru certificare este necesar ca Comisia să fi adoptat o decizie de echivalență referitoare la regimul de reglementare al țării terțe pentru agențiile de rating de credit, iar pentru avizare este necesar ca activitatea agenției de rating de credit din țara terță să îndeplinească cerințe cel puțin la fel de stricte ca regulile pertinente din Uniune. Unele dintre dispozițiile introduse prin prezentul regulament nu ar trebui să se aplice evaluărilor efectuate în vederea unei echivalențe sau a unei avizări; este cazul dispozițiilor care stabilesc obligații doar pentru emitenți, nu și pentru agențiile de rating de credit. În plus, dispozițiile care se referă la structura pieței de rating din Uniune nu stabilesc un cod de conduită pentru agențiile de rating de credit și nu ar trebui să fie luate în considerare în acest context. În scopul de a acorda țărilor terțe suficient timp să își revizuiască cadrele de reglementare în ceea ce privește

celelalte dispoziții noi substanțiale, aceste dispoziții ar trebui să se aplice numai în scopul realizării de evaluări cu privire la echivalență și la avizare începând cu 1 iunie 2018. Este important să se reamintească în acest sens că regimul de reglementare al unei țări terțe nu conține dispoziții identice cu cele prevăzute de prezentul regulament. După cum s-a precizat deja în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, pentru ca regimul de reglementare al țării terțe să fie considerat echivalent sau la fel de strict ca regimul de reglementare al Uniunii, este suficient ca regimul respectiv să urmărească atingerea aceluiași obiective și producerea aceluiași efecte în practică.

- (49) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume de a consolida independența agențiilor de rating de credit, de a promova proceduri și metodologii de rating de credit adecvate, de a reduce riscurile asociate ratingurilor suverane, de a reduce riscul ca participații la piață să se bazeze excesiv pe ratingurile de credit și de a asigura dreptul la căi de recurs pentru investitori, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre și pot fi, prin urmare, realizate mai bine la nivelul Uniunii datorită structurii și impactului la nivelul Uniunii ale activităților de rating de credit care urmează a fi supravegheate, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (50) Comisia ar trebui să prezinte, până la sfârșitul anului 2013, un raport privind fezabilitatea unei rețele a agențiilor de rating de credit mai mici în vederea sporirii concurenței în cadrul pieței. Respectivul raport ar trebui să evalueze sprijinul și stimulentele financiare și nefinanciare ale Uniunii pentru crearea unei astfel de rețele, luând în considerare eventualitatea unui conflict de interese ce ar putea decurge din această finanțare publică.
- (51) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și a adoptat un aviz ⁽²⁾.
- (52) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 ar trebui modificat în consecință,

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO C 139, 15.5.2012, p. 6.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

(ii) se introduc următoarele litere:

Articolul 1

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 1060/2009

Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament introduce o abordare de reglementare comună pentru a spori integritatea, transparența, responsabilitatea, buna guvernare și independența activităților de rating de credit, contribuind la calitatea ratingurilor de credit acordate în Uniune și la buna funcționare a pieței interne și asigurând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor. Acesta stabilește condițiile de acordare a ratingurilor de credit, precum și regulile referitoare la organizarea și la modul în care acționează agențiile de rating de credit, inclusiv acționarii și membrii acestora, în vederea promovării independenței agențiilor de rating de credit, a evitării conflictelor de interese și a consolidării protecției consumatorilor și investitorilor.

Prezentul regulament stabilește, de asemenea, obligații pentru emitenții, inițiatorii și sponsorii stabiliți în Uniune în privința instrumentelor financiare structurate.”

2. La articolul 2 alineatul (1), la articolul 3 alineatul (1) litera (m), la articolul 4 alineatul (2), la articolul 4 alineatul (3) partea introductivă, la articolul 4 alineatul (4) primul și al doilea paragraf, la articolul 5 alineatul (1) partea introductivă, la articolul 14 alineatul (1) și la punctul 1 din anexa II, „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”.

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) «în scopuri de reglementare» înseamnă utilizarea ratingurilor de credit în scopul specific de respectare a dreptului Uniunii sau a dreptului Uniunii astfel cum este pus în aplicare de legislațiile naționale ale statelor membre;”;

„(pa) «instituție de credit» înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 punctul 1 din Directiva 2006/48/CE;

(pb) «societate de investiții» înseamnă o societate de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE;

(pc) «întreprindere de asigurări» înseamnă o întreprindere de asigurări astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (*);

(pd) «întreprindere de reasigurări» înseamnă o întreprindere de reasigurări astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;

(pe) «instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale» înseamnă o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale astfel cum este definită la articolul 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE;

(pf) «societate de administrare» înseamnă o societate de administrare astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (**);

(pg) «societate de investiții» înseamnă o societate de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE;

(ph) «administrator de fond de investiții alternativ» înseamnă un AFIA astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (**);

- (pi) «contrapartidă centrală» înseamnă o CC astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (***) care este autorizată în conformitate cu articolul 14 din respectivul regulament;
- (pj) «prospect» înseamnă un prospect publicat în conformitate cu Directiva 2003/71/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 809/2004;
-
- (*) JO L 335, 17.12.2009, p. 1.
 (**) JO L 302, 17.11.2009, p. 32.
 (***) JO L 174, 1.7.2011, p. 1.
 (****) JO L 201, 27.7.2012, p. 1.”;
- (iii) literele (q) și (r) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(q) «legislație sectorială» înseamnă actele legislative ale Uniunii menționate la literele (pa)-(pj);
- (r) «autorități sectoriale competente» înseamnă autoritățile naționale competente desemnate prin legislația sectorială relevantă pentru a supraveghea instituțiile de credit, societățile de investiții, întreprinderile de asigurări, întreprinderile de reasigurări, instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, societățile de administrare, societățile de investiții, administratorii fondurilor de investiții alternative, contrapartidele centrale și prospectele;”;
- (iv) se adaugă următoarele litere:
- „(s) «emitent» înseamnă un emitent astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2003/71/CE;
- (t) «inițiator» înseamnă un inițiator astfel cum este definit la articolul 4 punctul 41 din Directiva 2006/48/CE;
- (u) «sponsor» înseamnă un sponsor astfel cum este definit la articolul 4 punctul 42 din Directiva 2006/48/CE;
- (v) «rating suveran» înseamnă:
- (i) un rating de credit în cazul căruia entitatea căreia i se acordă ratingul este un stat sau o autoritate regională ori locală a unui stat;
- (ii) un rating de credit în cazul căruia emitentul datoriei sau al obligației financiare, al unui titlu de creanță sau al altui instrument financiar este un stat sau o autoritate regională ori locală a unui stat sau o societate vehicul investițional a unui stat sau a unei autorități regionale ori locale;
- (iii) un rating de credit în cazul căruia emitentul este o instituție financiară internațională înființată de două sau mai multe state, care are scopul de a mobiliza fonduri și de a oferi asistență financiară în beneficiul membrilor acelei instituții financiare internaționale care sunt afectați sau amenințați de probleme de finanțare grave;
- (w) «perspectivă de rating» înseamnă o opinie privind direcția probabilă a unui rating de credit pe termen scurt, pe termen mediu sau în ambele cazuri;
- (x) «rating de credit nesolicitat» și «rating suveran nesolicitat» înseamnă un rating de credit sau suveran pe care agențiile de rating de credit îl acordă în alte circumstanțe decât la cerere;
- (y) «punctaj de bonitate» înseamnă un indicator al bonității derivat din sintetizarea și exprimarea datelor în mod exclusiv pe baza unui sistem sau model prestabilit, fără vreo contribuție analitică suplimentară semnificativă specifică fiecărui risc, din partea unui analist de rating;
- (z) «piață reglementată» înseamnă o piață reglementată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE și stabilită în Uniune;
- (aa) «resecuritizare» înseamnă resecuritizare în sensul articolului 4 punctul 40a din Directiva 2006/48/CE.”;
- (b) se adaugă următorul alineat:
- „(3) În sensul prezentului regulament, termenul «acționar» include beneficiarii efectivi, astfel cum sunt definiți la articolul 3 punctul 6 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (*).
-
- (*) JO L 309, 25.11.2005, p. 15.”

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile de credit, societățile de investiții, întreprinderile de asigurare, întreprinderile de reasigurare, instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, societățile de administrare, societățile de investiții, administratorii de fonduri de investiții alternative și contrapartidele centrale pot utiliza ratinguri de credit în scopuri de reglementare numai dacă acestea sunt acordate de agenții de rating de credit stabilite în Uniune și înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

Atunci când un prospect conține o trimitere la unul sau mai multe ratinguri de credit, emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată se asigură că prospectul cuprinde, de asemenea, informații clare și vizibile care precizează dacă ratingurile în cauză sunt emise de o agenție de rating stabilită în Uniune și înregistrată în conformitate cu prezentul regulament.”;

(b) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) agenția de rating de credit a verificat și este în măsură să demonstreze în permanență Autorității europene de supraveghere (Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP) instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) faptul că desfășurarea de către agenția de rating de credit din țara terță a unor activități de rating de credit care au drept rezultat acordarea ratingului de credit care trebuie avizat îndeplinește cerințe cel puțin la fel de stricte precum cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I, cu excepția articolelor 6a, 6b, 8a, 8b, 8c și 11a, a punctului 3 litera (ba) și a punctelor 3a și 3b din secțiunea B a anexei I.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”

5. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (6) al doilea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) agențiile de rating de credit din țara terță respectivă sunt supuse unor norme legale obligatorii care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I, cu excepția articolelor 6a, 6b, 8a, 8b, 8c și 11a, a punctului 3 litera (ba) și a punctelor 3a și 3b din secțiunea B a anexei I; și”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Articolele 20, 23b și 24 se aplică agențiilor de rating de credit certificate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) și ratingurilor de credit acordate de acestea.”

6. În titlul I se introduc următoarele articole:

„Articolul 5a

Bazarea excesivă pe ratingurile de credit din partea instituțiilor financiare

(1) Entitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf trebuie să-și facă propriile evaluări ale riscului de credit și nu să se bazeze în mod exclusiv sau automat pe ratinguri de credit pentru evaluarea bonității unei entități sau a unui instrument financiar.

(2) Autoritățile sectoriale competente însărcinate cu supravegherea entităților menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf, ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activităților acestora, monitorizează caracterul adecvat al proceselor lor de evaluare a riscului de credit, evaluează utilizarea referirilor contractuale la ratingurile de credit și, atunci când este cazul, le încurajează să atenueze impactul acestor referiri, în vederea reducerii bazării exclusive și mecanice pe ratingurile de credit, în conformitate cu legislația sectorială specifică.

Articolul 5b

Bazarea pe ratingurile de credit din partea autorităților europene de supraveghere și a Comitetului european pentru risc sistemic

(1) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*), Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) (AEAPO), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**), și AEVMP nu trebuie să se refere la ratingurile de credit în orientările, recomandările și proiectele lor de standarde tehnice dacă aceste referiri pot determina autoritățile competente, autoritățile competente sectoriale sau entitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf sau alți participanți la piețele financiare să se bazeze exclusiv sau mecanic pe ratingurile de credit. În consecință, până la data de 31 decembrie 2013, ABE, AEAPO și AEVMP trebuie să revizuiască și să elimine, dacă este cazul, orice astfel de referiri la ratingurile de credit din orientările și recomandările existente.

(2) Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (***) nu se referă la ratingurile de credit în avertismentele și recomandările sale dacă aceste referiri pot genera o bazare exclusivă sau mecanică pe ratingurile de credit.

Articolul 5c

Bazarea excesivă pe ratingurile de credit în legislația Uniunii

Fără a aduce atingere dreptului său de inițiativă, Comisia continuă să revizuiască referirile la ratingurile de credit în legislația Uniunii, care determină sau pot determina autoritățile competente, entitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf sau participanții la piețele financiare să se bazeze exclusiv sau mecanic pe ratingurile de credit, în vederea eliminării tuturor referirilor la ratinguri de credit din legislația Uniunii în scopuri de reglementare până la 1 ianuarie 2020, cu condiția identificării și punerii în aplicare a unor alternative adecvate la evaluarea de risc de credit.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

(**) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

(***) JO L 331, 15.12.2010, p. 1.”

7. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Agențiile de rating de credit iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acordarea unui rating de credit sau a unei perspective de rating nu este afectată de existența sau potențiala existență a unor conflicte de interese sau a unei relații comerciale implicând agenția de rating de credit care acordă ratingul de credit sau perspectiva de rating respectivă, acționarii săi, administratorii, analiștii de rating sau angajații acesteia sau orice persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția agenției de rating sau se află sub controlul acesteia sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de aceasta printr-o relație de control.”;

(b) la alineatul (3), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) La cererea unei agenții de rating de credit, AEVMP poate acorda respectivei agenții de rating o derogare de la respectarea cerințelor prevăzute la

punctele 2, 5, 6 și 9 din secțiunea A a anexei I și la articolul 7 alineatul (4), dacă agenția de rating în cauză poate demonstra că respectivele cerințe nu sunt proporționate având în vedere natura, amploarea și complexitatea activității sale, precum și natura și gama ratingurilor de credit acordate și că:”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) Agențiile de rating de credit instituie, mențin, aplică și documentează o structură de control intern eficace care să guverneze aplicarea de politici și proceduri pentru a preveni și a diminua posibilele conflicte de interese și pentru a asigura independența ratingurilor de credit, a analiștilor de credit și a echipelor de rating față de acționari, de consiliile de administrație și de conducere și de activitățile de vânzare și de marketing. Agențiile de rating de credit instituie proceduri standard de operare (PSO) cu privire la guvernarea corporativă, organizare și gestionarea conflictelor de interese. Acestea monitorizează și revizuiesc periodic aceste PSO pentru a evalua eficacitatea și necesitatea actualizării lor.”

8. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 6a

Conflicte de interese privind investițiile în agențiile de rating de credit

(1) Un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit, care deține minimum 5 % din capitalul unei agenții de rating de credit sau din drepturile de vot în cadrul acesteia sau în cadrul unei societăți care are capacitatea de a exercita controlul sau o influență dominantă asupra agenției de rating de credit, nu are voie:

(a) să dețină 5 % sau mai mult din capitalul oricărei alte agenții de rating de credit;

(b) să aibă dreptul sau capacitatea de a exercita 5 % sau mai mult din drepturile de vot în cadrul oricărei alte agenții de rating de credit;

(c) să aibă dreptul sau capacitatea de a numi sau de a demite membri ai consiliului de administrație sau de supraveghere al oricărei alte agenții de rating de credit;

(d) să fie membru în consiliul de administrație sau de supraveghere al oricărei alte agenții de rating de credit;

(e) să exercite sau să aibă capacitatea de a exercita controlul sau o influență dominantă asupra oricărei alte agenții de rating de credit.

Interdicția menționată la litera (a) a primului paragraf nu se aplică participațiilor deținute în sisteme de plasament colectiv diversificat, inclusiv fonduri administrate precum fondurile de pensii sau asigurările de viață, cu condiția ca participațiile în astfel de sisteme să nu îl plaseze pe acesta în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra activităților acestora.

(2) Prezentul articol nu se aplică investițiilor în alte agenții de rating de credit aparținând aceluiași grup de agenții de rating de credit.

Articolul 6b

Durata maximă a relației contractuale cu agenția de rating de credit

(1) În cazul în care o agenție de rating de credit încheie un contract pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizări, aceasta nu acordă ratinguri de credit cu privire la noile resecuritizări cu active subiacente ale aceluiași inițiator, pentru o perioadă mai mare de patru ani.

(2) În cazul în care o agenție de rating de credit încheie un contract pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizări, aceasta solicită emitentului:

(a) să stabilească numărul agențiilor de rating de credit care au o relație contractuală pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizările cu active subiacente ale aceluiași inițiator;

(b) să calculeze procentul din numărul total al restului de resecuritizări supuse ratingului cu active subiacente ale aceluiași inițiator pentru care fiecare agenție de rating de credit emite ratinguri de credit.

În cazul în care cel puțin patru agenții de rating de credit acordă fiecare ratinguri cu privire la mai mult de 10 % din numărul total al restului de resecuritizări supuse ratingului, limitele prevăzute la alineatul (1) nu se aplică.

Această derogare menționată la al doilea paragraf continuă să se aplice cel puțin până când agenția de rating de credit încheie un nou contract pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizările cu active subiacente ale aceluiași inițiator. În cazul în care criteriile de la al doilea paragraf nu sunt îndeplinite la încheierea unui astfel de contract, perioada menționată la alineatul (1) se calculează de la data la care a fost încheiat noul contract.

(3) Din momentul expirării unui contract în conformitate cu alineatul (1), agenția de rating de credit nu încheie niciun nou contract pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizări cu active subiacente ale aceluiași inițiator pentru o perioadă egală cu durata contractului expirat, dar care nu depășește patru ani.

Primul paragraf se aplică și:

(a) unei agenții de rating de credit care aparține aceluiași grup de agenții de rating de credit ca și agenția de rating de credit menționată la alineatul (1);

(b) unei agenții de rating de credit care este acționar sau membru al agenției de rating de credit menționate la alineatul (1);

(c) unei agenții de rating de credit în cadrul căreia agenția de rating de credit menționată la alineatul (1) este acționar sau membru.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul emiterii unui rating de credit cu privire la o resecuritizare înainte de finalul duratei maxime a relației contractuale menționate la alineatul (1), o agenție de rating de credit poate continua să monitorizeze și să actualizeze ratingurile de credit respective, la cerere, pentru durata resecuritizării.

(5) Prezentul articol nu se aplică agențiilor de rating de credit cu mai puțin de 50 de angajați la nivelul grupului implicați în furnizarea de activități de rating de credit sau cu o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane EUR la nivelul grupului generată din activități de rating de credit.

(6) În cazul în care o agenție de rating de credit încheie un contract de furnizare de ratinguri de credit cu privire la rescurtizări înainte de 20 iunie 2013, perioada menționată la alineatul (1) se calculează de la data respectivă.”

9. La articolul 7, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Remunerarea și evaluarea performanței angajaților implicați în activitățile de rating de credit sau legate de perspective de rating și a persoanelor care aprobă ratingurile de credit sau perspectivele de rating nu trebuie să depindă de veniturile pe care agenția de rating de credit le obține de la entitățile cărora li se acordă ratinguri sau de la părți terțe legate de acestea.”

10. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Agențiile de rating de credit adoptă, instituie și aplică măsuri adecvate pentru a se asigura că ratingurile de credit și perspectivele de rating pe care le acordă se bazează pe o analiză detaliată a tuturor informațiilor de care dispun și care sunt relevante pentru analiză, conform metodologiilor aplicabile de stabilire a ratingurilor. Agențiile adoptă toate măsurile necesare pentru ca informațiile pe care le utilizează pentru acordarea ratingurilor și a perspectivelor de rating să fie de o calitate satisfăcătoare și să provină din surse fiabile. Atunci când acordă ratinguri de credit și perspective de rating, agenția de rating de credit precizează că ratingul exprimă opinia sa și beneficiarul acestuia ar trebui să se bazeze pe el într-o măsură limitată.

(2a) Modificările ratingurilor de credit se efectuează în conformitate cu metodologiile de rating publicate ale agenției de rating de credit.”;

(b) la alineatul (5) se adaugă următorul paragraf:

„Ratingurile suverane sunt revizuite cel puțin o dată la șase luni.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(5a) Agenția de rating de credit care intenționează să modifice în mod semnificativ metodologiile de rating, modele sau ipoteze principale de rating existente sau să utilizeze altele noi care ar putea avea un impact asupra unui rating de credit publică modificările semnificative propuse sau noile metodologii de rating propuse pe site-ul său internet, invitând părțile interesate să transmită observații timp de o lună, împreună cu o explicație detaliată a motivelor modificărilor semnificative propuse sau ale noilor metodologii de rating propuse și a implicațiilor acestora.”;

(d) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care metodologiile de rating, modelele sau ipotezele principale de rating utilizate în activitățile de rating de credit se schimbă în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), agențiile de rating de credit:”;

(ii) se introduc următoarele litere:

„(aa) informează AEVMP și publică imediat pe site-ul lor internet rezultatele consultării și noile metodologii de rating împreună cu o explicație detaliată a acestora, precum și data aplicării;

(ab) publică imediat pe site-ul lor internet răspunsurile la consultarea menționată la alineatul (5a), cu excepția cazurilor în care respondentul la consultare solicită păstrarea confidențialității;”;

(e) se adaugă următorul alineat:

„(7) În cazul în care o agenție de rating de credit sesizează erori în metodologiile sale de rating ori în aplicarea lor, aceasta întreprinde imediat următoarele acțiuni:

(a) notifică erorile respective AEVMP și tuturor entităților cărora li se acordă un rating, explicând impactul asupra ratingurilor sale, inclusiv necesitatea de a revizui ratingurile emise;

- (b) dacă erorile au un impact asupra ratingurilor sale de credit, publică toate aceste erori pe site-ul său internet;
- (c) corectează în metodologiile de rating erorile respective; precum și
- (d) aplică măsurile menționate la alineatul (6) literele (a), (b) și (c)."

11. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 8a

Ratingurile suverane

(1) Ratingurile suverane sunt prezentate într-un mod care asigură că specificitățile individuale ale unui anumit stat membru au fost analizate. Declarațiile prin care este anunțată revizuirea unui anumit grup de țări sunt interzise, dacă nu sunt însoțite de rapoarturi de țară individuale. Rapoartele respective se pun la dispoziția publicului.

(2) Comunicatele publice, altele decât ratinguri de credit, perspective de rating sau comunicatele de presă sau rapoartele aferente, menționate în anexa I secțiunea D partea I punctul 5, care se referă la modificările potențiale ale ratingurilor suverane nu se bazează pe informațiile care provin din sfera entității căreia i se acordă ratingul, făcute publice fără acordul entității respective, cu excepția situației în care informațiile sunt disponibile din surse general accesibile sau în care nu există motive întemeiate pentru neaprobarea de către entitatea în cauză a publicării informațiilor.

(3) La sfârșitul lunii decembrie, în conformitate cu anexa I secțiunea D partea III punctul 3 și ținând seama de articolul 8 alineatul (5) al doilea paragraf, o agenție de rating de credit publică pe site-ul său internet și trimite anual AEVMP un calendar pentru următoarele 12 luni, în care stabilește maximum trei date pentru publicarea ratingurilor suverane și a perspectivelor de rating conexe nesolicitate și datele pentru publicarea ratingurilor suverane și a perspectivelor de rating conexe solicitate. Aceste date sunt stabilite într-o zi de vineri.

(4) Abaterile de la calendarul publicării ratingurilor suverane sau a perspectivelor de rating conexe sunt posibile doar în măsura în care acest lucru este necesar pentru ca agenția de rating de credit să își îndeplinească obligațiile în temeiul articolului 8 alineatul (2), al articolului

10 alineatul (1) și al articolului 11 alineatul (1) și sunt însoțite de o explicație detaliată a motivelor abaterii de la calendarul anunțat.

Articolul 8b

Informații despre instrumentele financiare structurate

(1) Emitentul, inițiatorul și sponsorul unui instrument financiar structurat stabilit în Uniune publică împreună pe site-ul internet al AEVMP, în conformitate cu alineatul (4), informații cu privire la calitatea creditului și la performanța activelor subiacente ale instrumentului financiar structurat, la structura tranzacției de securitizare, la fluxurile de trezorerie și la orice garanție reală aferentă unei expuneri de securitizare, precum și orice fel de informații necesare pentru efectuarea unor teste de rezistență cuprinzătoare și bine informate privind fluxurile de trezorerie și valorile garanțiilor colaterale care sprijină expunerile subiacente.

(2) Obligația în temeiul alineatului (1) de a publica informații nu se extinde și asupra furnizării de informații care ar contraveni dreptului intern sau al Uniunii care reglementează protecția confidențialității surselor de informații sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

(3) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

- (a) informațiile pe care persoanele menționate la alineatul (1) trebuie să le publice pentru a respecta obligația care rezultă de la alineatul (1), în conformitate cu alineatul (2);
- (b) frecvența cu care trebuie actualizate informațiile menționate la litera (a);
- (c) prezentarea informațiilor menționate la litera (a) prin intermediul unui formular standardizat de publicare.

AEVMP înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 21 iunie 2014.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) AEVMP creează un site internet pentru publicarea informațiilor privind instrumentele financiare structurate, astfel cum se menționează la alineatul (1).

Articolul 8c**Ratinguri duble de credit ale instrumentelor financiare structurate**

(1) În cazul în care un emitent sau o parte terță legată de acesta are intenția de a solicita un rating de credit al unui instrument financiar structurat, aceasta desemnează cel puțin două agenții de rating de credit să furnizeze ratinguri de credit independent una de alta.

(2) Un emitent sau o parte terță legată de acesta, astfel cum se menționează la alineatul (1), se asigură că agențiile de rating de credit desemnate respectă următoarele condiții:

- (a) agențiile de rating de credit nu aparțin aceluiași grup de agenții de rating de credit;
- (b) agențiile de rating de credit nu sunt acționar sau membru al vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit;
- (c) agențiile de rating de credit nu au dreptul sau capacitatea de a exercita drepturi de vot în vreuna dintre celelalte agenții de rating de credit;
- (d) agențiile de rating de credit nu au dreptul sau capacitatea de a numi sau de a demite membri ai consiliului de administrație sau de supraveghere al vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit;
- (e) niciunul dintre membrii consiliului de administrație sau de supraveghere al unei agenții de rating de credit nu este membru în consiliul de administrație sau de supraveghere al vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit;
- (f) agențiile de rating de credit nu exercită sau nu au capacitatea de a exercita controlul sau o influență dominantă asupra vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit.

Articolul 8d**Utilizarea mai multor agenții de rating de credit**

(1) În cazul în care un emitent sau o parte terță legată de acesta are intenția de a desemna cel puțin două agenții de rating de credit să furnizeze un rating de credit pentru aceeași emisiune sau entitate, emitentul sau o parte terță legată de acesta ia în considerare posibilitatea de a desemna cel puțin o agenție de rating de credit care nu deține mai mult de 10 % din cota totală de piață și care poate fi evaluată de emitent sau de o parte terță legată de acesta ca fiind capabilă să furnizeze un rating pentru respectiva

emisiune sau entitate, cu condiția ca, pe baza listei AEVMP menționate la alineatul (2), să existe o agenție de rating de credit disponibilă să furnizeze un rating pentru emisiunea sau entitatea în cauză. În cazul în care emitentul o parte terță legată de acesta nu desemnează cel puțin o agenție de rating de credit care nu deține mai mult de 10 % din cota totală de piață, acest lucru trebuie consemnat.

(2) În vederea facilitării evaluării realizate de către emitent sau de către o parte terță legată de acesta în temeiul alineatului (1), AEVMP publică anual pe site-ul său internet o listă a agențiilor de rating de credit înregistrate, indicând cota lor totală de piață și tipurile de rating de credit emise, care poate fi utilizată de către emitent ca punct de plecare pentru evaluarea sa.

(3) În sensul prezentului articol, cota totală de piață se măsoară în funcție de cifra anuală de afaceri generată de activitățile de rating de credit și serviciile auxiliare, la nivel de grup.”

12. La articolul 10, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Agențiile de rating de credit fac publice toate ratingurile de credit sau perspectivele de rating, precum și orice decizie de a întrerupe un proces de rating, în mod neselectiv și în timp util. În cazul unei decizii de a întrerupe un proces de rating de credit, informațiile publicate includ motivarea completă a deciziei.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, ratingurilor de credit distribuite pe baza unui abonament.

(2) Agențiile de rating de credit se asigură că ratingurile de credit și perspectivele de rating sunt prezentate și prelucrate în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa I secțiunea D și nu prezintă alți factori în afara celor legați de ratinguri de credit.

(2a) Până ce ratingurile de credit, perspectivele de rating și informațiile aferente au fost făcute publice, acestea sunt considerate a fi informații confidențiale astfel cum sunt definite în Directiva 2003/6/CE și în conformitatea cu aceasta.

Articolul 6 alineatul (3) din directiva respectivă se aplică *mutatis mutandis* agențiilor de rating de credit în ceea ce privește obligația lor de a păstra confidențialitatea și obligația lor de a alcătui o listă cu persoanele care au acces la ratingurile lor de credit, la perspectivele lor de rating sau la informațiile aferente înainte de a fi făcute publice.

Lista cu persoanele cărora li s-au comunicat ratingurile de credit, perspectivele de rating și informațiile aferente înainte de a fi făcute publice trebuie să se limiteze la persoanele identificate în acest scop de către fiecare entitate căreia i s-a acordat un rating.”

13. La articolul 10 alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care o agenție de rating de credit acordă un rating nesolicitat, aceasta indică în mod expres în rating, utilizând o culoare clar diferită pentru a distinge categoria de rating respectivă, dacă entitatea căreia i se acordă ratingul sau părțile terțe legate de aceasta au participat sau nu la procesul de rating și dacă agenția de rating de credit a avut acces la conturi, la documentele de gestiune sau la alte documente interne pertinente ale entității căreia i se acordă ratingul sau ale părții terțe legate de aceasta.”

14. La articolul 11, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Agențiile de rating de credit înregistrate și certificate transmit registrului central creat de AEVMP informații și date referitoare la performanțele lor anterioare, inclusiv frecvența tranziției ratingurilor, precum și informații despre ratingurile de credit acordate anterior și modificările aduse acestora. Respectivul agenții de rating de credit transmit informații registrului într-un format standard stabilit de AEVMP. AEVMP pune informațiile în cauză la dispoziția publicului și publică anual sinteze privind principalele evoluții constatate.”

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 11a

Platforma europeană de rating

(1) Toate agențiile de rating de credit înregistrate și certificate transmit AEVMP, atunci când acordă un rating de credit sau o perspectivă de rating, informații referitoare la rating, inclusiv ratingul de credit și perspectiva de rating a instrumentului căruia i s-a acordat acestea, informații privind tipul de rating de credit, tipul măsurii de acordare a ratingului, data și ora publicării.

(2) AEVMP publică pe un site internet («platforma europeană de rating») ratingurile de credit individuale care i-au fost transmise în conformitate cu alineatul (1).

Registrul central menționat la articolul 11 alineatul (2) este inclus în platforma europeană de rating.

(3) Prezentul articol nu se aplică ratingurilor de credit sau perspectivelor de rating care sunt produse și publicate, în mod exclusiv, pentru investitori în schimbul unui comision.”

16. La articolul 14 alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„Fără a aduce atingere paragrafului al doilea, agenția de rating de credit notifică AEVMP modificările materiale avute în vedere pentru metodologiile de rating, modelele sau ipotezele principale de rating sau noile metodologii de rating, modele sau ipoteze principale de rating propuse la momentul când agenția de rating de credit publică modificările propuse sau noile metodologii de rating propuse pe site-ul său internet, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5a). După expirarea perioadei de consultare, agenția de rating de credit notifică AEVMP orice modificare rezultată în urma consultării.”

17. La articolul 18, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) AEVMP comunică Comisiei, ABE, AEAPO, autorităților competente și autorităților competente de la nivel sectorial orice decizie adoptată în temeiul articolului 16, 17 sau 20.”

18. La articolul 19, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AEVMP aplică agențiilor de rating de credit o taxă în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul Comisiei menționat la alineatul (2). Taxa respectivă acoperă integral cheltuielile AEVMP necesare înregistrării, certificării și supravegherii agențiilor de rating de credit, precum și rambursării oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 30.”

19. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(4) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:”;

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) conținutul și formatul rapoartelor periodice privind datele referitoare la ratinguri, care trebuie solicitate din partea agențiilor de rating de credit înregistrate și certificate în scopul supravegherii continue de către AEVMP.”;

(iii) după litera (e) se adaugă următoarele paragrafe:

„AEVMP înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 21 iunie 2014.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(4a) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) conținutul și prezentarea informațiilor, inclusiv structura, formatul, metoda și termenii de raportare, pe care agențiile de rating de credit trebuie să le aducă la cunoștința AEVMP în conformitate cu articolul 11a alineatul (1); precum și

(b) conținutul și formatul rapoartelor periodice cu privire la comisioanele percepute de agențiile de rating de credit, în scopul unei supravegheri continue de către AEVMP.

AEVMP înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 21 iunie 2014.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4b) AEVMP elaborează un raport cu privire la posibilitatea stabilirii unei sau mai multor corespondențe ale ratingurilor de credit prezentate în conformitate cu articolul 11a alineatul (1) și transmite raportul respectiv Comisiei până la 21 iunie 2015. Raportul respectiv evaluează, în special:

(a) posibilitatea, costul și beneficiile stabilirii unei sau mai multor corespondențe;

(b) modul în care una sau mai multe corespondențe pot fi create fără a denatura ratingurile de credit în contextul unor metodologii de rating diferite;

(c) orice efect pe care corespondențele l-ar putea avea asupra standardelor tehnice de reglementare elaborate până în prezent în legătură cu articolul 21 alineatul (4a) literele (a) și (b).

AEVMP consultă ABE și AEAPo în ceea ce privește literele (a) și (b) de la primul paragraf.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) AEVMP publică un raport anual privind aplicarea prezentului regulament. Raportul respectiv conține, în special, o evaluare a punerii în aplicare a anexei I de către agențiile de rating de credit înregistrate în conformitate cu prezentul regulament și o evaluare a aplicării regimului de avizare menționat la articolul 4 alineatul (3).”

20. La articolul 22a, titlul articolului se înlocuiește cu următorul text:

„Examinarea respectării cerințelor metodologice”.

21. Articolul 25a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25a

Autoritățile sectoriale competente responsabile cu supravegherea și asigurarea aplicării dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) și ale articolelor 5a, 8b, 8c și 8d

Autoritățile sectoriale competente sunt responsabile de supravegherea și de asigurarea aplicării dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) și ale articolelor 5a, 8b, 8c și 8d în conformitate cu legislația sectorială relevantă.”

22. Se introduce următorul titlu:

„TITLUL IIIA

RĂSPUNDEREA CIVILĂ A AGENȚIILOR DE RATING DE CREDIT

Articolul 35a

Răspunderea civilă

(1) În cazul în care o agenție de rating de credit a comis, intenționat sau prin neglijență gravă, una dintre încălcările enumerate în anexa III cu impact asupra unui rating de credit, un investitor sau emitent poate pretinde daune-interese din partea respectivei agenții de rating de credit pentru prejudiciul cauzat acestuia de respectiva încălcare.

Un investitor poate pretinde daune-interese în temeiul prezentului articol, dacă dovedește că s-a bazat în mod rezonabil, în conformitate cu articolul 5a alineatul (1) sau, în orice caz, cu diligența cuvenită, pe un rating de credit pentru luarea unei decizii de a investi într-un instrument financiar vizat de ratingul de credit sau de a păstra sau ceda acest instrument.

Un emitent poate pretinde daune-interese în temeiul prezentului articol, dacă dovedește că el sau instrumentele sale financiare fac obiectul ratingului de credit respectiv și că încălcarea nu a fost cauzată de informații înșelătoare și inexacte furnizate agenției de rating de credit de către emitent, în mod direct sau prin intermediul informațiilor publice disponibile.

(2) Investitorul sau emitentul răspund de prezentarea unor informații precise și detaliate care să indice că agenția de rating de credit a încălcat dispozițiile prezentului regulament și că încălcarea a avut un efect asupra ratingului de credit emis.

Instanța națională competentă evaluează care sunt aceste informații precise și detaliate, ținând seama de faptul că investitorul sau emitentul poate să nu aibă acces la informații care țin exclusiv de sfera agenției de rating de credit.

(3) Răspunderea civilă a agenției de rating de credit menționată la alineatul (1) este limitată în prealabil numai în cazul în care respectiva limitare:

(a) este rezonabilă și proporțională; și

(b) este permisă de dreptul intern aplicabil în conformitate cu alineatul (4).

Orice limitare care nu este în conformitate cu condițiile menționate la primul paragraf sau orice excludere a răspunderii civile nu produce efecte juridice.

(4) Termenii «daune-interese», «intenție», «neglijență gravă», «s-a bazat în mod rezonabil», «diligență cuvenită», «impact», precum și «rezonabilă» și «proporțională», care sunt menționați în prezentul articol, dar nu sunt definiți, se interpretează și se aplică în conformitate cu dreptul intern aplicabil astfel cum este determinat în temeiul dispozițiilor relevante ale dreptului internațional privat. Aspectele care se referă la răspunderea civilă a unei agenții de rating de credit care nu sunt reglementate de prezentul regulament sunt reglementate de dreptul intern aplicabil astfel cum este determinat în temeiul dispozițiilor relevante ale dreptului internațional privat. Instanța competentă să decidă cu privire la o acțiune în răspundere civilă inițiată de un investitor sau de un emitent este stabilită în temeiul dispozițiilor relevante ale dreptului internațional privat.

(5) Prezentul articol nu exclude alte acțiuni în răspundere civilă în conformitate cu dreptul intern.

(6) Dreptul la recurs prevăzut în prezentul articol nu împiedică AEVMP să își exercite pe deplin competențele prevăzute la articolul 36a.”

23. La articolul 36a alineatul (2), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(a) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I punctele 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 26a-26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50, 51 și 55-62, cuantumul amenzii este de minimum 500 000 EUR și de maximum 750 000 EUR;

(b) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I punctele 6, 7, 8, 16, 17, 18, 21, 22, 22a, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42, 42a, 42b, 45-49a, 52, 53 și 54, cuantumul amenzii este de minimum 300 000 EUR și de maximum 450 000 EUR;”;

(b) literele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea II punctele 1, 6, 7, 8 și 9, cuantumul amenzii este de minimum 50 000 EUR și de maximum 150 000 EUR;

(e) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea II punctele 2, 3a-5, cuantumul amenzii este de minimum 25 000 EUR și de maximum 75 000 EUR;”;

(c) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I punctul 20a, în anexa III secțiunea III punctele 4-4c, 6, 8 și 10, cuantumul amenzii este de minimum 90 000 EUR și de maximum 200 000 EUR;”.

24. Articolul 39 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (3) se elimină;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Comisia analizează, după primirea unei consultanțe tehnice din partea AEVMP, situația pieței ratingurilor de credit pentru instrumente financiare structurate, în special cea a pieței ratingurilor de credit pentru resecuritizări. Până la 1 iulie 2016, în urma analizei respective, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă dacă este cazul, care evaluează, în special:

(a) disponibilitatea de opțiuni suficiente pentru respectarea cerințelor prevăzute la articolele 6b și 8c;

(b) dacă este adecvată scurtarea sau lungirea duratei maxime a relației contractuale menționate la articolul 6b alineatul (1) și a perioadei minime înainte ca agenția de rating de credit să poată încheia un nou contract cu un emitent sau cu o parte terță legată de acesta, pentru emiterea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizări, care este menționată la articolul 6b alineatul (3);

(c) dacă este adecvată modificarea derogării menționate la articolul 6b alineatul (2) al doilea paragraf.

alineatul (6), care a fost adoptată în cursul perioadei de raportare.”

(5) Comisia analizează, după primirea unei consultanțe tehnice din partea AEVMP, situația pieței de rating de credit. În urma analizei respective, Comisia transmite, până la 1 ianuarie 2016, un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă dacă este cazul, care evaluează, în special:

25. Articolul 39a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39a

Personalul și resursele AEVMP

Până la data de 21 iunie 2014, AEVMP își evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din preluarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”

(a) dacă există necesitatea extinderii sferei de aplicare a obligațiilor de la articolul 8b, cu scopul de a include orice alt produs de creditare financiar;

(b) dacă cerințele de la articolele 6, 6a și 7 au redus în mod suficient conflictele de interese;

26. Se introduce următorul articol:

„Articolul 39b

Obligații de raportare

(1) Până la 31 decembrie 2015, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind:

(c) dacă sfera de aplicare a mecanismului de rotație menționat la articolul 6b ar trebui extinsă la alte clase de active și dacă este adecvată utilizarea unor durate diferențiate pentru diversele clase de active;

(d) caracterul adecvat al modelelor de remunerare existente și alternative;

(a) măsurile luate în ceea ce privește eliminarea referirilor la ratingurile de credit care determină sau au potențial să determine bazarea exclusivă sau mecanică pe acestea; precum și

(e) dacă există necesitatea de a pune în aplicare alte măsuri de stimulare a concurenței pe piața ratingurilor de credit;

(b) instrumentele alternative care ar putea permite investitorilor să efectueze propriile evaluări ale riscului de credit pe care îl prezintă emitenții sau instrumentele financiare,

(f) oportunitatea unor inițiative suplimentare pentru a promova concurența pe piața de rating de credit în contextul evoluției structurii sectorului;

(g) dacă există necesitatea de a propune măsuri pentru a aborda bazarea contractuală excesivă pe ratingurile de credit;

în vederea eliminării tuturor referirilor la ratingurile de credit din dreptul Uniunii în scopuri de reglementare până la 1 ianuarie 2020, cu condiția identificării și punerii în aplicare a unor alternative adecvate. AEVMP furnizează consultanță tehnică Comisiei în cadrul prezentului alineat.

(h) gradele de concentrare a pieței, riscurile care decurg din gradul ridicat de concentrare și impactul asupra stabilității globale a sectorului financiar.

(6) Cel puțin o dată pe an, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la orice nouă decizie de echivalare menționată la articolul 5

(2) Ținând seama de situația de pe piață, Comisia prezintă, până la 31 decembrie 2014, Parlamentului European și Consiliului un raport în care analizează oportunitatea elaborării unei evaluări a bonității datoriei suverane a statelor membre.

Ținând seama de concluziile raportului menționat la primul paragraf și de situația de pe piață, Comisia prezintă, până la 31 decembrie 2016, Parlamentului European și Consiliului un raport în care analizează dacă este oportună și fezabilă înființarea unei agenții europene de rating de credit menite să evalueze bonitatea datoriei suverane a statelor membre și/sau înființarea unei fundații europene de rating de credit pentru realizarea tuturor celorlalte tipuri de rating de credit.

(3) Până la 31 decembrie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind fezabilitatea unei rețele a agențiilor de rating de credit mai mici, pentru a spori concurența pe piață. Raportul evaluează sprijinul financiar și nefinanciar pentru crearea unei astfel de rețele, luând în considerare eventualitatea unor conflicte de interese ce ar putea decurge din această finanțare publică. În lumina concluziilor raportului respectiv și după primirea unei consultațe tehnice din partea AEVMP, Comisia poate reevalua dispozițiile articolului 8d și poate sugera modificarea acestuia.”

27. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

28. Anexa III se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

Fără a aduce atingere primului paragraf:

1. punctul 7 litera (a), punctele 9 și 10, punctul 11 în legătură cu articolul 8d din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, precum și punctele 12 și 27 de la articolul 1 din prezentul regulament se aplică de la 1 iunie 2018 în scopul realizării evaluării menționate:

(a) la articolul 4 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pentru a stabili dacă cerințele țărilor terțe sunt cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute la punctul respectiv; precum și

(b) la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pentru a stabili dacă agențiile de rating de credit din țările terțe sunt supuse unor norme legale obligatorii care sunt echivalente cu cele prevăzute la litera respectivă;

2. articolul 1 punctul 8 din prezentul regulament, coroborat cu articolul 6a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, se aplică de la 21 iunie 2014 în privința oricărui acționar sau membru al unei agenții de rating de credit care deținea, la 15 noiembrie 2011, minimum 5 % din capitalul a mai mult de o agenție de rating de credit;

3. articolul 1 punctul 15 se aplică de la 21 iunie 2015.

ANEXA I

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

1. Secțiunea B se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Agenția de rating de credit identifică, elimină sau gestionează și face public în mod clar și vizibil orice conflict de interese existent sau potențial care ar putea influența analizele și opiniile analiștilor săi de rating, ale angajaților săi sau ale oricăror alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul agenției de rating de credit și care sunt implicate în mod direct în activitățile de acordare de ratinguri de credit, precum și ale persoanelor care aprobă ratingurile de credit și perspectivele de rating.”;

(b) punctul 3 se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„3. Agenția de rating de credit nu acordă un rating de credit sau o perspectivă de rating în niciuna dintre următoarele situații sau, în cazul unui rating de credit sau al unei perspective de rating existente, face public imediat faptul că ratingul de credit sau perspectiva de rating sunt potențial afectate în următoarele situații.”;

(ii) după litera (a) se introduce următoarea literă:

„(aa) un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit care deține minimum 10 % din capitalul ori din drepturile de vot ale respectivei agenții de rating de credit sau este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit deține minimum 10 % din capitalul sau din drepturile de vot ale entității căreia i se acordă rating sau dintr-o parte terță legată de aceasta sau participații în capitaluri proprii în respectiva entitate sau parte căreia i se acordă rating, cu excepția participațiilor în sistemele de plasament colectiv diversificat și în fondurile administrate, cum ar fi fondurile de pensii sau asigurările de viață, care nu îl plasează în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra activităților sistemului respectiv.”;

(iii) după litera (b) se introduce următoarea literă:

„(ba) ratingul de credit acordat privește o entitate căreia i se acordă un rating sau o parte terță legată de aceasta care deține minimum 10 % din capitalul ori din drepturile de vot ale agenției de rating de credit în cauză.”;

(iv) după litera (c) se introduce următoarea literă:

„(ca) un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit care deține minimum 10 % din capitalul ori drepturile de vot ale respectivei agenții de rating de credit sau este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit, este membru al consiliului de administrație sau de supraveghere al entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta.”;

(v) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Totodată, agenția de rating de credit apreciază imediat dacă există motive pentru modificarea sau retragerea ratingului de credit sau a perspectivei de rating existente.”;

(c) se introduc următoarele puncte:

„3a. O agenție de rating de credit face public faptul dacă un rating de credit existent sau o perspectivă de rating sunt potențial afectate de oricare din următoarele elemente:

(a) un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit care deține minimum 5 % din capitalul ori din drepturile de vot ale respectivei agenții de rating de credit sau este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit deține minimum 5 % din capitalul sau din drepturile de vot ale entității căreia i se acordă rating sau dintr-o parte terță legată de aceasta sau participații în capitaluri proprii în respectiva entitate sau parte căreia i se acordă rating. Sunt excluse participațiile în sistemele de plasament colectiv diversificat și în fondurile administrate, cum ar fi fondurile de pensii sau asigurările de viață, care nu îl plasează în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra activităților sistemului respectiv;

- (b) un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit care deține minimum 5 % din capitalul ori drepturile de vot ale respectivei agenții de rating de credit sau este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit, este membru al consiliului de administrație sau de supraveghere al entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta.
- 3b. Cu condiția ca informațiile să fie cunoscute sau să fi trebuit să fie cunoscute de către agenția de rating de credit, obligațiile de la punctul 3 literele (aa), (ba) și (ca) și de la punctul 3a se referă, de asemenea, la:
- (a) acționarii indirecti, în sensul articolului 10 din Directiva 2004/109/CE; precum și la
- (b) societățile care controlează sau exercită o influență dominantă, în mod direct sau indirect, asupra agenției de rating de credit, în sensul articolului 10 din Directiva 2004/109/CE.
- 3c. Agenția de rating de credit se asigură că comisioanele percepute clienților săi pentru acordarea unui rating de credit și pentru serviciile auxiliare nu au caracter discriminatoriu și sunt bazate pe costuri reale. Comisioanele percepute pentru serviciile de rating de credit nu depind de nivelul ratingului de credit acordat de agenția de rating de credit și de niciun fel de alte rezultate sau efecte ale activității desfășurate.”;
- (d) la punctul 4, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „4. Nicio agenție de rating de credit și nicio altă persoană care deține, în mod direct sau indirect, minimum 5 % din capitalul sau din drepturile de vot ale agenției de rating de credit sau care este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit nu furnizează consultanță sau servicii de consiliere entității căreia i se acordă un rating sau unei părți terțe legate de aceasta cu privire la structura socială sau juridică, la activele, pasivele sau activitățile entității căreia i se acordă un rating sau ale părții terțe legate de aceasta.”;
- (e) punctul 7 se modifică după cum urmează:
- (i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) pentru fiecare decizie de publicare a unui rating de credit și a unei perspective de rating, identitatea analiștilor de rating care participă la stabilirea ratingului de credit sau a perspectivei de rating, identitatea persoanelor care au aprobat ratingul de credit sau perspectiva de rating, informații privind existența sau absența unei solicitări de acordare a ratingului și data la care a fost publicat ratingul de credit.”;
- (ii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:
- „(d) evidențe privind procedurile și metodologiile de rating stabilite și utilizate de agenția de rating de credit în determinarea ratingurilor de credit și a perspectivelor de rating.”;
- (iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:
- „(e) evidențele și dosarele interne, inclusiv informațiile și documentele de lucru fără caracter public, utilizate în fundamentarea oricăror decizii de publicare de ratinguri și de perspective de rating.”.
2. Secțiunea C se modifică după cum urmează:
- (a) la punctul 2, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „2. Niciuna dintre persoanele menționate la punctul 1 nu participă la stabilirea ratingului de credit sau a perspectivei de rating acordate unei entități și nu le influențează în niciun fel, dacă persoana respectivă.”;
- (b) la punctul 3, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) nu fac publice niciun fel informații referitoare la ratinguri de credit, la posibile viitoare ratinguri de credit sau perspective de rating ale agenției de rating de credit, cu excepția celor transmise entității căreia i se acordă ratingul sau părții terțe legate de aceasta.”;

(c) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Nicio persoană dintre cele menționate la punctul 1 nu ocupă o poziție-cheie de conducere în cadrul entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta timp de șase luni de la publicarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating.”;

(d) punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. În conformitate cu articolul 7 alineatul (4):

- (a) agențiile de rating de credit se asigură că analiștii principali de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la o parte terță legată de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de patru ani;
- (b) agențiile de rating de credit, altele decât cele desemnate de un emitent sau de o parte terță legată de acesta, și toate agențiile de rating de credit care acordă ratinguri suverane se asigură că:
 - (i) analiștii de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de cinci ani;
 - (ii) persoanele care aprobă ratingurile de credit nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de șapte ani.

Persoanele menționate la primul paragraf literele (a) și (b) nu pot fi implicate în activități de rating de credit referitoare la entitatea căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta menționate la literele indicate, pe parcursul unei perioade de doi ani de la expirarea perioadelor prevăzute la literele respective.”

3. Titlul secțiunii D se înlocuiește cu următorul text:

„Reguli referitoare la prezentarea ratingurilor de credit și a perspectivelor de rating”.

4. În secțiunea D, partea I se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Agenția de rating de credit se asigură că în ratingurile de credit și în perspectivele de rating sunt indicate în mod clar și vizibil numele și funcția analistului principal de rating din fiecare activitate de rating de credit, precum și numele și funcția persoanei care a avut responsabilitatea principală pentru aprobarea ratingului sau a perspectivei de rating.”;

(b) punctul 2 se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) sunt indicate toate sursele importante folosite la realizarea ratingurilor de credit sau a perspectivelor de rating, inclusiv entitatea căreia i se acordă ratingul sau, dacă este cazul, o parte terță legată de aceasta, și că se precizează dacă ratingul de credit sau perspectiva de rating au fost aduse la cunoștința entității în cauză sau părții terțe respective și modificată ca urmare a acestei comunicări înaintea acordării acestuia/acesteia.”;

(ii) literele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) sunt indicate în mod clar și vizibil data la care ratingul de credit, inclusiv eventualele perspective de rating, a fost publicat pentru prima oară și data la care a fost actualizat ultima oară;

(e) se precizează dacă ratingul de credit vizează un instrument financiar nou-emis și dacă agenția de rating acordă un rating instrumentului financiar respectiv pentru prima dată; precum și

(f) în cazul unei perspective de rating, se precizează momentul în care este de așteptat să intervină modificarea unui rating de credit.

La publicarea ratingurilor de credit sau a perspectivelor de rating, agențiile de rating de credit includ o trimitere la ratele istorice de intrare în incapacitate de plată publicate de AEVMP într-un registru central în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), împreună cu o explicație a ratelor respective de intrare în incapacitate de plată.”;

(c) se introduce următorul punct:

„2a. O agenție de rating de credit trebuie să publice, odată cu metodologiile de rating, modelele și ipotezele principale de rating, orientări care să explice ipotezele, parametrii, limitele și incertitudinile referitoare la modelele și metodologiile de stabilire a ratingurilor utilizate în ratingurile de credit, inclusiv scenariile de simulare de criză întocmite de agenție de rating de credit atunci când stabilește ratingurile de credit, informații privind ratingul de credit referitoare la analiza fluxurilor de trezorerie pe care a realizat-o sau pe care se bazează, precum și, dacă este cazul, indicații privind eventuale modificări ale ratingului de credit care se așteaptă să intervină. Aceste orientări trebuie să fie clare și ușor de înțeles.”;

(d) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Agenția de rating de credit informează entitatea căreia îi acordă ratingul în timpul orelor de lucru ale entității căreia i se acordă ratingul și cu cel puțin o zi lucrătoare întreagă înainte de publicarea acestuia sau a perspectivelor de rating. Aceste informații trebuie să includă principalele considerente pe care se bazează ratingul de credit sau perspectiva de rating, astfel încât entitatea căreia îi acordă ratingul să aibă posibilitatea de a semnaliza agenției de rating de credit orice fel de erori materiale.”;

(e) la punctul 4, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„4. O agenție de rating de credit indică în mod clar și vizibil, în momentul publicării unor ratinguri de credit sau a unor perspective de rating, toate atributele sau limitările ratingului de credit sau ale perspectivei de rating. În special, agenția de rating de credit indică în mod vizibil, în momentul publicării unui rating sau a unei perspective de rating, dacă apreciază drept satisfăcătoare calitatea informațiilor disponibile cu privire la entitatea căreia i se acordă ratingul și în ce măsură a verificat informațiile care i-au fost furnizate de această entitate sau de o parte terță legată de aceasta. Dacă un rating de credit sau o perspectivă de rating se referă la un tip de entitate sau de instrument financiar pentru care datele istorice sunt limitate, agenția de rating de credit menționează în mod clar și vizibil limitările ratingului respectiv.”;

(f) la punctul 5, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„5. Atunci când publică un rating de credit sau o perspectivă de rating, agenția de rating de credit explică, în comunicatul de presă sau în rapoarte, principalii factori care se află la baza acestui rating de credit sau a perspectivei de rating.”;

(g) se adaugă următorul punct:

„6. Agenția de rating de credit publică în mod regulat pe site-ul său internet și notifică AEVMP informații despre toate entitățile sau instrumentele de datorie care îi sunt înaintate pentru evaluare inițială sau rating preliminar. Această publicare se face indiferent dacă emitenții încheie sau nu cu agenția de rating de credit un contract pentru un rating final.”

5. În secțiunea D partea II, se elimină punctele 3 și 4.

6. În secțiunea D se adaugă următoarea parte:

„III. Obligații suplimentare referitoare la ratingurile suverane

1. În cazul în care o agenție de rating de credit publică un rating suveran sau o perspectivă de rating aferentă, aceasta prezintă simultan un raport de cercetare detaliat în care se explică toate ipotezele, toți parametrii, toate limitele și toate incertitudinile, precum și orice alt factor luat în considerare la stabilirea ratingului suveran sau a perspectivei de rating respective. Raportul respectiv trebuie să fie accesibil publicului, clar și ușor de înțeles.
2. Un raport de cercetare accesibil publicului care însoțește o modificare față de ratingul suveran anterior sau de perspectiva de rating aferentă trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:
 - (a) o evaluare detaliată a modificărilor ipotezei cantitative care să justifice motivele modificării ratingului și ponderea relativă a acesteia. Evaluarea detaliată trebuie să includă o descriere a următoarelor elemente: venitul pe cap de locuitor, creșterea PIB, inflația, echilibrul financiar, balanța externă, datoria externă, un indicator al dezvoltării economice, un indicator al riscului de incapacitate de plată și orice alt factor relevant luat în considerare. Aceasta trebuie completată cu ponderea relativă a fiecărui factor;
 - (b) o evaluare detaliată a modificărilor ipotezei calitative care să justifice motivele modificării ratingului și ponderea relativă a acesteia;
 - (c) o descriere detaliată a riscurilor, limitelor și incertitudinilor legate de modificarea ratingului; precum și
 - (d) un rezumat al proceselor-verbale ale reuniunilor comitetului de rating care a decis modificarea ratingului.

3. Fără a aduce atingere punctului 3 din anexa I secțiunea D partea I, în cazul în care acordă ratinguri suverane sau perspective de rating aferente, o agenție de rating de credit publică aceste ratinguri în conformitate cu articolul 8a, numai după încheierea orelor de program ale piețelor reglementate și cu cel puțin o oră înainte de deschiderea acestora.
 4. Fără a aduce atingere punctului 5 din anexa I secțiunea D partea I, potrivit căruia, atunci când publică un rating de credit, agenția de rating de credit trebuie să explice, în comunicatele sale de presă sau în rapoarte, principalii factori care se află la baza acestui rating de credit și, deși politicile naționale pot servi ca factor care stă la baza unui rating suveran, recomandările, liniile directoare sau orientările politice pentru entități cărora li se acordă un rating, inclusiv state sau autorități regionale sau locale ale statelor, nu fac parte din ratingurile suverane sau perspectivele de rating.”
7. În secțiunea E partea I, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:
- „3. politica agenției de rating cu privire la publicarea ratingurilor de credit și la alte comunicări legate de acestea, inclusiv perspectivele de rating;”.
8. În secțiunea E partea II punctul 2 primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) o listă a comisioanelor percepute fiecărui client pentru ratinguri de credit individuale și pentru orice fel de servicii auxiliare;
- (aa) politica sa de prețuri, inclusiv structura comisioanelor și criteriile de stabilire a prețurilor în ceea ce privește ratingurile de credit pentru diferite clase de active;”.
9. În secțiunea E, partea III se modifică după cum urmează:
- (a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:
- „3. statistici referitoare la repartizarea angajaților pentru acordarea de noi ratinguri de credit, pentru revizuirea de ratinguri de credit, pentru evaluarea metodologiilor sau a modelelor și pentru activitățile de conducere a agenției, și la alocarea personalului pentru activitățile de rating cu privire la diferitele clase de active (ratinguri de companii, ratingurile de instrumente financiare structurate, ratingurile suverane);”;
- (b) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:
- „7. informații de natură financiară cu privire la veniturile agenției de rating de credit, inclusiv cifra de afaceri totală, împărțite în comisioane percepute pentru activitățile de rating și serviciile auxiliare, împreună cu o descriere completă a fiecăruia, inclusiv veniturile obținute din serviciile auxiliare furnizate clienților serviciilor de rating de credit, și repartizarea comisioanelor în funcție de diferitele clase de active cărora li s-au acordat ratinguri de credit. Informațiile privind cifra de afaceri totală cuprind de asemenea o repartizare geografică a cifrei de afaceri respective în venituri generate în cadrul Uniunii și la nivel mondial;”.
-

ANEXA II

Anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

1. Secțiunea I se modifică după cum urmează:

(a) punctele 19-22 se înlocuiesc cu următorul text:

- „19. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 1 din anexa I secțiunea B, dacă nu identifică, nu elimină sau nu gestionează și nu face public în mod clar sau vizibil orice conflict de interese existent sau potențial care ar putea influența analizele sau opiniile analiștilor săi de rating, ale angajaților săi sau ale oricăror alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul agenției de rating de credit și care sunt implicate în mod direct în activități de rating de credit sau ale persoanelor care aprobă aceste ratinguri de credit și perspective de rating.
20. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 primul paragraf din anexa I secțiunea B, dacă acordă un rating de credit sau o perspectivă de rating în oricare dintre situațiile prevăzute la primul paragraf de la punctul respectiv sau, în cazul unui rating de credit existent sau a unei perspective de rating, nu face public imediat faptul că ratingul de credit sau perspectiva de rating ar putea fi afectate de situațiile respective.
- 20a. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3a din anexa I secțiunea B, dacă nu dezvăluie faptul că un rating de credit existent sau o perspectivă de rating este afectat(ă) potențial de oricare dintre circumstanțele prevăzute la literele (a) și (b) de la punctul respectiv.
21. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 al doilea paragraf din anexa I secțiunea B, dacă nu analizează imediat dacă există motive pentru modificarea sau retragerea unui rating de credit sau a unei perspective de rating existente.
22. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 4 primul paragraf din anexa I secțiunea B, dacă acordă un rating entităților în cazul cărora agenția de rating de credit sau o altă persoană care deține, în mod direct sau indirect, minimum 5 % din capitalul sau din drepturile de vot ale agenției de rating de credit sau care este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit, furnizează consultanță sau servicii de consiliere, entității căreia i se acordă un rating sau unei părți terțe legate de aceasta, cu privire la structura socială sau juridică, la activele, pasivele sau activitățile entității căreia i se acordă un rating sau ale părții terțe legate de aceasta.”;

(b) se introduce următorul punct:

- „22a. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6a alineatul (1) dacă unul dintre acționarii sau membrii săi care deține cel puțin 5 % din capitalul sau drepturile de vot ale agenției de rating de credit respective sau ale unei societăți care are capacitatea să exercite controlul sau o influență dominantă asupra agenției de rating de credit încalcă una dintre interdicțiile prevăzute la literele (a)-(e) de la alineatul respectiv, cu excepția interdicției prevăzute la litera (a) privind participațiile în sisteme de plasament colectiv diversificat, inclusiv fonduri administrate precum fondurile de pensii sau asigurările de viață, cu condiția ca participațiile în astfel de sisteme să nu îl plaseze pe acesta în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra activităților acestora.”;

(c) se introduc următoarele puncte:

- „26a. Agenția de rating de credit care a încheiat un contract pentru acordarea unor ratinguri de credit cu privire la resecuritizări încalcă dispozițiile de la articolul 6b alineatul (1) dacă publică ratinguri de credit cu privire la noi resecuritizări cu active subiacente ale aceluiași inițiator, pentru o perioadă mai mare de patru ani.
- 26b. Agenția de rating de credit care a încheiat un contract pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizări încalcă dispozițiile de la articolul 6b alineatul (3) prin încheierea de noi contracte pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la resecuritizări cu active subiacente ale aceluiași inițiator pentru o perioadă egală cu durata contractului expirat, menționată la articolul 6b alineatele (1) și (2), dar care nu depășește patru ani.”;

(d) punctul 33 se înlocuiește cu următorul text:

- „33. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 2 din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că persoanele menționate la punctul 1 din secțiunea respectivă nu participă la stabilirea unui rating de credit sau a unei perspective de rating și nici nu își exercită în alt fel influența în acest scop, după cum se precizează la punctul 2 din secțiunea respectivă.”;

(e) punctul 36 se înlocuiește cu următorul text:

- „36. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 7 din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că persoanele menționate la punctul 1 din secțiunea respectivă nu ocupă o poziție-cheie de conducere în cadrul entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta în primele șase luni de la acordarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating.”;

(f) punctele 38, 39 și 40 se înlocuiesc cu următorul text:

- „38. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 primul paragraf litera (b) punctul (i) din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că, atunci când furnizează ratinguri de credit sau ratinguri suverane nesolicitate, un analist de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de cinci ani.
39. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 primul paragraf litera (b) punctul (ii) din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că, atunci când furnizează ratinguri de credit nesolicitate sau ratinguri suverane, o persoană care aprobă ratinguri de credit nu este implicată în activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de șapte ani.
40. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 al doilea paragraf din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că persoana menționată la primul paragraf literale (a) și (b) de la punctul menționat nu sunt implicate în activități de rating de credit cu privire la entitatea căreia i se acordă ratingul sau la părți terțe legate de aceasta, menționate la literele respective, pe parcursul unei perioade de doi ani de la încheierea perioadelor prevăzute la literele respective.”;

(g) punctul 42 se înlocuiește cu următorul text:

- „42. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (2) dacă nu adoptă, nu instituie sau nu aplică măsuri adecvate pentru a se asigura că ratingurile de credit și perspectivele de rating pe care le acordă se bazează pe o analiză aprofundată a tuturor informațiilor de care dispune și care sunt relevante pentru analiză, conform metodologiilor aplicabile de stabilire a ratingurilor.”;

(h) se introduc următoarele puncte:

- „42a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (2) dacă utilizează informații care nu se încadrează în domeniul de aplicare a articolului 8 alineatul (2).

42b. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (2a) dacă modifică ratingurile de credit fără a respecta metodologiile sale de rating publicate.”;

(i) punctul 46 se înlocuiește cu următorul text:

„46. Agenția de rating de credit încalcă prima teză de la articolul 8 alineatul (5) primul paragraf dacă nu își monitorizează ratingurile de credit, cu excepția ratingurilor suverane, sau dacă nu își revizuieste, în permanență sau cel puțin o dată pe an, nici ratingurile de credit, cu excepția celor suverane, nici metodologiile de rating.”;

(j) se introduce următorul punct:

„46a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (5) al doilea paragraf, coroborate cu prima teză de la articolul 8 alineatul (5) primul paragraf, dacă nu își monitorizează ratingurile suverane sau nu își revizuieste ratingurile suverane în permanență sau cel puțin o dată la șase luni.”;

(k) se introduce următorul punct:

„49a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (6) litera (c), coroborat cu articolul 8 alineatul (7) litera (c), dacă nu modifică un rating de credit atunci când anumite erori intervenite în metodologiile de rating sau în aplicarea lor afectează respectivul rating de credit.”;

(l) se adaugă următoarele puncte:

„55. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8a alineatul (3) dacă nu publică pe site-ul său internet sau nu trimite anual la AEVMP, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa I secțiunea D partea III punctul 3, un calendar la sfârșitul lunii decembrie pentru următoarele 12 luni, în care stabilește maximum trei date care cad într-o zi de vineri pentru publicarea ratingurilor suverane și a perspectivelor de rating conexe nesolicitate, precum și date care cad într-o zi de vineri pentru publicarea ratingurilor suverane și a perspectivelor de rating conexe solicitate.

56. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8a alineatul (4) dacă se abate de la calendarul anunțat atunci când acest lucru nu este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 8 alineatul (2), al articolului 10 alineatul (1) și al articolului 11 alineatul (1) sau dacă nu furnizează o explicație detaliată cu privire la motivele abaterii de la calendarul anunțat.

57. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 din anexa I secțiunea D partea III, dacă publică un rating suveran sau o perspectivă de rating aferentă în timpul orelor de program ale piețelor reglementate sau cu mai puțin de o oră înainte de deschiderea lor.

58. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 4 din anexa I secțiunea D partea III, dacă include recomandări de politică, prescripții sau orientări pentru entități cărora li se acordă un rating, inclusiv state sau autorități regionale sau locale ale statelor, ca parte a unui rating suveran sau a unei perspective de rating aferente.

59. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8a alineatul (2) dacă își bazează comunicările publice referitoare la modificările ratingurilor suverane, altele decât ratinguri de credit, perspective de rating sau comunicatele de presă aferente, menționate în anexa I secțiunea D partea I punctul 5, pe informațiile care provin din sfera entității căreia i se acordă ratingul, atunci când informațiile sunt făcute publice fără acordul entității respective, cu excepția situației în care informațiile sunt disponibile din surse general accesibile sau în care nu există motive întemeiate pentru neaprobarea de către entitatea în cauză a publicării informațiilor.

60. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8a alineatul (1) dacă nu emite raporturi de țară individuale, accesibile publicului, atunci când anunță revizuirea unui anumit grup de țări.
61. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la punctul 1 din anexa I secțiunea D partea III dacă publică un rating suveran sau o perspectivă de rating aferentă fără să pună totodată la dispoziție un raport de cercetare detaliat în care se explică toate ipotezele, toți parametrii, toate limitele și toate incertitudinile, precum și orice alte informații luate în considerare la stabilirea ratingului suveran sau a perspectivei de rating respective sau dacă raportul respectiv nu este accesibil publicului, clar și ușor de înțeles.
62. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la punctul 2 din anexa I secțiunea D partea III dacă nu emite un raport de cercetare accesibil publicului care însoțește o modificare față de ratingul suveran anterior sau de perspectiva de rating aferentă sau dacă nu include în raportul respectiv cel puțin informațiile menționate la punctul 2 literele (a)-(d) din anexa I secțiunea D partea III.”

2. Secțiunea II se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele puncte:

- „3a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 14 alineatul (3) al treilea paragraf dacă nu notifică AEVMP cu privire la modificările semnificative pe care preconizează că le va aduce metodologiilor de rating, modelelor sau ipotezelor principale de rating existente ori cu privire la noile metodologii de rating, modele sau ipoteze principale de rating, atunci când publică metodologiile de rating pe site-ul său internet în conformitate cu articolul 8 alineatul (5a).
- 3b. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (5a) primul paragraf dacă nu publică pe site-ul său internet noile metodologii de rating propuse sau propunerile de modificare semnificativă a metodologiilor de rating, care ar putea avea un impact asupra unui rating de credit, împreună cu o explicație a motivelor pe care s-au bazat modificările și a implicațiilor acestora.
- 3c. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (7) litera (a) dacă nu notifică AEVMP cu privire la erorile identificate în metodologiile sale de rating sau în aplicarea acestora sau dacă nu explică impactul erorilor respective asupra ratingurilor sale de credit, inclusiv necesitatea de a-și revizui ratingurile de credit acordate.”;

(b) se introduce următorul punct:

- „4a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 11a alineatul (1) dacă nu pune la dispoziție informațiile cerute sau nu furnizează informațiile respective în formatul corespunzător, după cum se menționează la alineatul respectiv.”;

(c) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

- „7. Agenția de rating de credit încalcă articolul 23b alineatul (1) dacă nu oferă informații ca răspuns la o decizie de solicitare de informații în temeiul articolului 23b alineatul (3) sau dacă oferă informații incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o simplă solicitare de informații sau la o decizie.”;

(d) punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

- „8. Agenția de rating de credit încalcă articolul 23c alineatul (1) litera (c) dacă nu oferă o explicație sau dacă oferă o explicație incorectă sau care induce în eroare cu privire la fapte sau documente aflate în legătură cu obiectul sau scopul unei inspecții.”

3. Secțiunea III se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele puncte:

- „4a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (6) litera (aa) dacă, în cazul în care intenționează să utilizeze noi metodologii de rating, nu informează AEVMP sau nu publică imediat, pe site-ul său internet, rezultatele consultării și respectivele noi metodologii de rating, împreună cu o explicație detaliată a acestora, precum și data aplicării lor.
- 4b. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (7) litera (a) dacă nu notifică erorile identificate în metodologiile sale de rating sau în aplicarea acestora entităților cărora li s-a acordat un rating și care sunt afectate de aceste erori sau dacă nu explică impactul asupra ratingurilor sale de credit, inclusiv necesitatea de a revizui ratingurile de credit acordate.
- 4c. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (7) litera (b) dacă nu publică, pe site-ul său internet, erorile identificate în metodologiile sale de rating sau în aplicarea acestora, atunci când erorile respective au un impact asupra ratingurilor de credit ale agenției de rating de credit.”;

(b) punctele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

- „6. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 1 sau 2, punctul 4 primul paragraf ori punctul 5 sau 6 din anexa I secțiunea D partea I sau cu partea II sau III din anexa I secțiunea D, dacă nu furnizează informațiile astfel cum se prevede în dispozițiile respective atunci când prezintă un rating de credit sau o perspectivă de rating.
7. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 din anexa I secțiunea D partea I, dacă nu informează entitatea căreia îi acordă un rating în timpul orelor de lucru ale entității căreia i se acordă ratingul și cu cel puțin o zi lucrătoare înainte de publicarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating.”
-